

5^e jaargang, no. 2/3
februari/ maart 2026

ogerop

In deze uitgave:

- Wandelen door het Oude Testament (34)
- De weg, de waarheid en het leven
- Hij komt met de wolken
- Laat je leiden door Gods Geest...
- De eindtijd: Wordt de gemeente voor de grote verdrukking opgenomen? (1)
- Openbaring in vogelvlucht (12)
- Misverstanden over de zgn. 'vervangingsleer'
- Wat betekent het daadwerkelijk en consequent volgen van Jezus? (3)

volle evangelie magazine

INHOUDSOPGAVE (met hyperlinks naar de artikelen)

- 2 Van de redactie
- 2 Wandelen door het Oude Testament (34) - Cees Visser
- 8 De weg, de waarheid en het leven – Christiana van de Velde
- 10 'Goud vanouds en van nu' - Rita Blijdorp: MP3's van Toon van den Hoorn en J.E. van den Brink
- 11 Van de pioniers: Hij komt met de wolken - J.E. van den Brink
- 19 Gedicht: Leef de liefde – Annelies Smeenk-van de Velde
- 19 Laat je leiden door Gods Geest (en niet door je begeerten) - Lauris van Eekeren
- 22 De eindtijd: Wordt de gemeente voor de grote verdrukking opgenomen (1) - Jildert de Boer
- 27 Liederen om te luisteren of mee te zingen - Henk Verbeek
- 27 Openbaring in vogelvlucht (12) - Toon van den Hoorn
- 29 Misverstanden over de 'vervangingsleer' ontzenuwd - Piet Guijt
- 31 Wat betekent het daadwerkelijk en consequent volgen van Jezus (3) - Pieter van Berkel
- 35 Gedicht: En tóch...! - Hanny Laurita
- 35 Mededelingen, websites, colofon

VAN DE REDACTIE

Voor u hebt u het gecombineerde februari/maart-nummer, dat ongeveer anderhalve Hoger-Op beslaat. Uiteraard kan het gespreid gelezen worden, omdat het volgende blad pas eind april zal verschijnen. Voor een groot deel komt dat mede door het speciale mega-artikel van wijlen broeder J.E. van den Brink (pag. 10-19). Dit speciale artikel 'Hij komt met de wolken' is uiterst leerzaam en inhoudsvol om 2x te lezen en/of te beluisteren! Warm aanbevolen!

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (34)

Naar de mp3 van de bijbelstudie gehouden op 2005-02-09 door Cees Visser in de VEG 'Immanuël' te Breda

Genesis 38:1-30

Juda daalt af

In Genesis 38 gaat het bijbelverhaal verder met Juda. Hij houdt het niet langer uit in Hebron: bij zijn vader die 'ontroostbaar' is vanwege het verlies van Jozef, alsook bij zijn broers, van wie Ruben met een 'norse kop' rondloopt. Ruben had Jozef uit de put willen halen en hem naar zijn vader willen terugsturen. Dan was al deze ellende niet ontstaan... Juda voelt zich moreel verantwoordelijk voor het verkopen van Jozef. Hij zal ook de nodige moeite

hebben gehad met het verzwijgen van de waarheid rondom Jozef voor zijn vader Jakob. Daarom wil Juda niet langer bij zijn familie in Hebron wonen: hij gaat weg... Genesis 38:1 – *In die tijd trok Juda van zijn broeders weg en nam zijn intrek bij een man van Adullam, genaamd Chira.*

Letterlijk staat hier: Juda *daalt af* naar Adullam. Afdalend verwijdt hij zich van zijn familie. Waar duidt dit op? Hebron ligt in het *bergland* van Judea. In westelijke richting loopt dit af naar het *laagland* van Judea. Daarna wordt het nog lager in de *kustvlakte*: je komt dan bij de zee.

Juda daalt af, hij verwijdt zich van zijn broers, van zijn vader, van heel die moeilijke situatie daar. Hij zoekt het bij een vriend in Adullam, bij Chira. Hij daalt af. Eerst dus naar Adullam - dat betekent *verborgen verblijfplaats*.

Juda daalt verder af

Enige tijd later zien we Juda op een nóg lager niveau; hij is dan in Kezib: Genesis 38:2-5 – *En Juda zag daar de dochter van een Kanaänitisch man, genaamd Sua; hij huwde haar en kwam tot haar. En zij werd zwanger, baarde een zoon, en noemde hem Er. Daarna werd zij opnieuw zwanger, baarde een zoon en noemde hem Onan. Vervolgens baarde zij nogmaals een zoon, en noemde hem Sela. Hij was te Kezib, toen zij hem baarde.*

Hebron ligt in het gebergte, Adullam in de laagvlakte, en Kezib in de kustvlakte, vlak bij de zee. Kezib betekent *misleiding, leugenachtig*. Juda, waar ben je mee bezig? Vanuit Hebron, dat *broederschap* betekent, eerst afdalen naar de *verborgen verblijfplaats* Adullam, en dan nog verder wegzakken en uiteindelijk terecht komen in het *misleidende, leugenachtige* Kezib.

Juda kiest eigen wegen

Juda gaat zijn eigen weg. Hij neemt zijn intrek bij Chira - zijn naam betekent *pracht*. Hij trouwt daarna met de dochter van een Kanaänitisch man genaamd Sua - die naam betekent *rijkdom*. Juda zoekt zijn 'heil' bij pracht en rijkdom, in lager gelegen plaatsen.

Daarna lijkt het met Juda wel 'goed' te gaan. Hij trouwt en krijgt drie zonen: Er (*wachter*), Onan (*kracht*), en Sela (*vrede*). Maar Juda daalt niet alleen af in de *zichtbare* wereld. Ook in de *onzichtbare* wereld daalt hij af, bewandelt hij een weg naar 'beneden'. En dat eist zijn tol, altijd. Ook al zie je dat vaak niet op moment zélf; dat blijkt pas later. Dat komen we ook in dit verhaal tegen.

Tamar

Als Juda's oudste zoon Er op huwbare leeftijd is gekomen, gaat Juda op zoek naar een vrouw voor zijn eerstgeborene. Hij vindt Tamar, een Kanaänitisch meisje - haar naam betekent *dadelpalm, palmboom*. Een mooie naam voor een mooie vrouw. Later in het verhaal blijkt zij naar de innerlijke mens *werkelijk* een mooie vrouw te zijn.

Er lijkt in zijn gedrag op Juda: hij is een 'aardje naar zijn vaartje'. Hij leeft in de laagvlakte, letterlijk en geestelijk. Hij gedraagt zich niet als een 'wachter op een hoogverheven toren'. Hij doet wat *slecht* is in de ogen van de Heer.

Er behaagt de Heer niet

Genesis 38:7 – *En Er, de eerstgeborene van Juda, wekte het misnoegen des Heren op, en de Here doodde hem.* Het NBG wekt hier de gedachte op dat de Heer *actief* is bij het sterven van Er. Ik vind de vertaling in de NBV mooier; die geeft de Heer een *passieve* rol: Hij laat hem sterven.

Door het leven dat Er leidt, roept hij zélf het onheil over zich af en dát veroorzaakt zijn vroegtijdige dood. De Heer kan Er daar niet voor bewaren...

Tamar blijft kinderloos achter

Voor Tamar, de vrouw van Er, is dat een bitter lot. Voor een weduwe die kinderloos achter blijft, staat het er in die tijd niet goed op. Kinderen vormen de 'oudedagsvoorziening', zij zorgen voor hun ouders als die niet meer voor zichzelf konden zorgen. Vooral zonen konden zorgen voor zo'n gegarandeerde toekomst.

In het volk van God is kinderloos achterblijven dubbel bitter. Niet alleen omdat er dan voor jou geen oudedagsvoorziening is, maar ook vanwege de door God beloofde Messias: die zal dan nooit uit jouw schoot of uit jouw nageslacht kunnen voortkomen. Jij bent dan niet 'nodig' voor het heil dat God aan zijn volk belooft. Dat is de heersende gedachte in Israël. Een vrouw mag nageslacht krijgen, zij mag bijdragen aan het komen van de Messias. Haar naam en de naam van haar man leven daardoor voort.

Het zwager- of leviraatshuwelijk

Tegen die achtergrond is het zwagerhuwelijk ingesteld. Dat bestaat al in die tijd, ook in de volken rondom. Bij die omliggende volken gaat het dan vooral om een maatschappelijk en sociaal motief; bij het volk Israël komt daar het godsdienstige motief bij.

Het zwagerhuwelijk wordt ook wel het *leviraatshuwelijk* genoemd. Wat betekent dit? Als een man sterft en zijn vrouw kinderloos achterblijft, is het de taak van de zwager om bij de weduwe op naam van de overleden broer, nageslacht te verwekken. Om een erfgenaam te verwekken die in de plaats treedt van de overledene. Daardoor gaat de lijn van het geslacht door, en wordt diens naam in Israël niet uitgewist. Als iemand zich aan deze verplichting onttrok, was dat een schande voor God en voor mensen. Het was een schande als je dat niet voor je overleden broer overhad.

Onan

Wat doet Juda op dat moment? Genesis 38:8-10 – *Toen zei Juda tot Onan: Ga tot uws broeders vrouw, sluit met haar het zwagerhuwelijk en verwek voor uw broeder nakroost. Maar Onan wist dat het nakroost hem niet zou toebehoren, daarom, zo vaak hij tot de vrouw van zijn broeder kwam, verspilde hij het zaad op de grond, om aan zijn broeder geen nakroost te geven. En hetgeen hij gedaan had, was kwaad in de ogen des Heren, en Hij doodde ook hem.*

Juda houdt zich aan de traditie van die tijd: hij geeft zijn tweede zoon aan Tamar. Maar Onan onttrekt zich aan zijn zwagerplicht. Hij wil wel ingaan tot Tamar, wel gemeenschap hebben met de mooie vrouw van zijn broer, maar hij zorgt er tegelijkertijd voor dat zij niet zwanger kan worden. Hij wil de erfenis van zijn (rijke) vader Juda niet delen; hij wil *wel* de lusten, maar *niet* de lasten. En dat is laag bij de grond, dat is kwaad en slecht in de ogen van de Heer. Ook Onan roept daarmee zélf het onheil over zich af. Ook hem kan de Heer niet bewaren voor een vroegtijdige dood.

Occulte geest

Het onheil treft dus niet alleen Er; ook Onan, Juda's tweede zoon, sterft veel te vroeg. Hier zie je een occult demonische geest aan het werk in het gezin van Juda, waarschijnlijk vanuit het (Kanaänitische) voorgeslacht van de moeder. Die negatieve werking kan Juda niet tegenhouden. Hij had als vader zijn zonen op het rechte pad kunnen houden, maar hij was zelf geestelijk ook aan lager wal geraakt. En wat kun je dan nog uitrichten in de geestelijke wereld?

Onanie

Onan sterft niet vanwege het verspillen van het zaad. Dat is niet de zonde waar het hier om gaat. Hij sterft dus niet vanwege 'onanie', een woord dat later in gebruik is

geraakt en op zelfbevrediging wijst. Dat is hier niet aan de orde.

Onan sterft omdat hij ingaat tegen de wet van het leviraatshuwelijk en *dat* is laag bij de grond. Hij beduvelt de boel. Hij misleidt Tamar en zijn hele omgeving. En dát is wetteloosheid: zo'n gedrag, zo'n leven is de Heer een gruwel. Net zoals zijn oudere broer Er enige tijd daarvoor, roept Onan dat onheil en die vroegtijdige dood over zichzelf af.

Geen zelfbevrediging

Eeuwenlang is dit bijbelgedeelte gebruikt om onanie/zelfbevrediging te verdoemen: dat zou een 'doodzonde' zijn. Maar dat kun je uit deze tekst niet afleiden, dat 'oordeel' kun je niet op deze tekst baseren. Natuurlijk moeten we ook niet doorslaan naar de andere kant door te zeggen: zelfbevrediging is niet verkeerd, prima dat mensen dat doen. Dat is ook niet waar. Laten we in elk opzicht in helder inzicht en alle fijngevoeligheid onderscheiden waar het op aan komt. Niet alleen wat betreft de seksuele omgang van mannen en vrouwen *binnen* het huwelijk. Maar ook voor wat daarbuiten géén plaats dient te krijgen. Zowel binnen als buiten het huwelijk gaat het niet om *zelfbevrediging*, maar om *zelfbeheersing*. Daarin wil de Heer ieder mens die zich op Hem richt, bekrachtigen en zegenen.

Tamar krijgt de schuld

Door het sterven van Er en Onan komt Juda geestelijk in het nauw. De 'wachter' en de 'jongen van kracht' zijn er niet meer... Wat nu?

Juda, denk eens na. Wat gebeurt er in je gezin? Begin je te begrijpen waarnaar je in geestelijke zin bent afgegleden?

Denkt Juda na? Komt hij tot de enig juiste conclusie dat er in zijn *eigen* leven iets mis is? Nee, nog niet. Hij geeft Tamar de schuld. Hij denkt dat *zij* de oorzaak is van het vroegtijdige sterven van Er en Onan. Als hij beter had nagedacht en zijn ogen verder had geopend, had hij gezien wat voor leven Er erop na hield en hoe Onan met Tamar was omgegaan. Maar Juda geeft Tamar de schuld. Zij kan daar op dat moment niets tegenin brengen: zij wordt niet geloofd.

Juda houdt Sela bij zich

Wat nu? De enige logische conclusie van Juda zou moeten zijn: laat Sela, mijn jongste zoon, nu de zwagerplicht ten opzichte van Tamar vervullen. Maar Juda wil Sela niet verliezen. Daarom zegt hij tegen zijn

schoondochter: Sela zou nu met jou moeten trouwen om nageslacht te verwekken, maar ik vind hem nog wat te jong... Ga terug naar het huis van je vader totdat Sela groot genoeg is.

Juda geeft Tamar een leugenachtige raad. Zijn motief wordt duidelijk in Genesis 38:11 – **Toen zei Juda tot zijn schoondochter Tamar: Ga als weduwe in het huis van uw vader wonen, totdat mijn zoon Sela groot is, want hij dacht: Dat ook hij niet sterft evenals zijn broeders. En Tamar ging in het huis van haar vader wonen.**

Tamar kan niets anders doen dan teruggaan naar het huis van haar vader. Zij doorziet Juda's motief. Zij weet hoe Er geleefd heeft en weet ook hoe Onan met haar is omgegaan. Ze voelt aan dat Juda de morele schuld van het hele gebeuren bij haar neerlegt.

Juda's vrouw sterft ook

Geruime tijd later sterft ook Juda's vrouw. Nu zal hij toch wel inzien dat dit sterven niets met Tamar te maken heeft? Dat hier boze geesten aan het werk zijn die eerst zijn twee zonen en daarna ook de moeder van zijn zonen doden? Juda, kom tot jezelf. Denk na...

Maar Juda komt niet tot zichzelf. Als de rouwperiode voorbij is, gaat hij met zijn vriend Chira naar Timna om bij de schaapsscheerders te gaan kijken en het feest mee te beleven... Wat voor 'feest' is dat? Bij die feesten van de schaapsscheerders ging het er vaak niet zuiver aan toe. En zeker niet in Timna, een plaats in het kustgebied, nog lager gelegen dan Adullam. Timna was toen al een plaats waar Astarte werd vereerd, waar afgodendienst plaatsvond met alle rituelen die daarbij gebruikelijk waren. Daar waren de 'deernes', tempel-prostituees waarmee de feestvierders 'gewijde ontucht' mochten bedrijven.

Juda gaat op dat moment eigenlijk gewoon naar de hoeren... Man, waar ben je mee bezig?

Tamar wil Juda's ogen openen

Tamar hoort dat Juda op weg gaat naar Timna om daar samen met zijn vriend Chira feest te vieren. Tamar weet dat er beloften van de Heer over haar leven liggen. Zij is getrouwd met een jongen uit het geslacht van Juda; zij behoort daardoor tot Gods volk. Zij heeft gehoord over de beloften van de Heer aan Abraham, Isaak en Jakob. En dus ook aan Juda, de zoon van Jakob. Er rijpt in Tamars hart een plan om de ogen van haar schoonvader te openen voor het onrecht dat hij haar aandoet, voor de leugen waarmee zij moet leven. Alsook om de

wettige plaats die haar binnen Gods volk toekomt, alsnog te verkrijgen.

Wat doet Tamar?

Tamar verkleedt zich als een 'deerne', als een tempel-prostituee, en wacht dan Juda op langs de kant van de weg, bij Enaïm.

Wat doet Juda? Genesis 38:15-19 – *Toen Juda haar zag, hield hij haar voor een hoer, omdat zij haar aangezicht bedekt had. En hij wendde zich tot haar aan de weg en zei: Welaan, laat mij toch tot u komen, want hij wist niet, dat zij zijn schoondochter was. Daarop zei zij: Wat zult gij mij geven, wanneer gij tot mij komt? En hij zei: Ik zal u een geitenbokje van de kudde zenden. Zij dan zei: Als gij mij dan maar een pand geeft, totdat gij het gezonden hebt. Hij zei: Wat voor pand moet ik u geven? Zij zei: Uw zegelring, uw snoeren en de staf, die in uw hand is. Toen gaf hij het haar, en hij kwam tot haar en zij werd zwanger van hem. Daarna stond zij op, en ging heen, legde haar sluier af en trok haar weduwkleed aan.*

Geitenbokje

Tamar is gesluierd, ze vindt het vreselijk om dit te moeten doen, maar ze gelooft dat dit de enige weg is om in de ontstane situatie Juda de ogen te gaan openen en alsnog de belofte te verkrijgen die haar toekomt. En Juda slaat de zijweg in, hij gaat naar haar toe. In een kort gesprek vraagt Tamar naar haar loon en belooft Juda haar een geitenbokje. Dat is blijkbaar het gebruikelijke loon voor dergelijke diensten: een geitenbokje.

Ter overweging

Zo'n geitenbokje als betaling voor de dienst van een prostituee, doet mij denken aan Lucas 15, waar de oudste zoon (in de gelijkenis van de verloren zoon) zegt: Lucas 15:29 – *Maar hij antwoordde en zei tot zijn vader: Zie, zovele jaren ben ik al in uw dienst en nooit heb ik uw gebod overtreden, maar mij hebt gij nooit een geitenbokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren.*

Misschien heb ik het mis, maar wellicht had die oudste zoon ook wel eens zo'n 'geitenbokje' willen hebben om te doen wat Juda hier doet, maar er van zijn vader nooit een voor gekregen. Ik geef het maar *ter overweging*. Dat zou een verklaring kunnen zijn waarom die oudste zoon zijn huichelarij in stand houdt, niet voor de dag komt met zijn motieven en niet blij kan zijn met de terugkomst van zijn jongere broer...

Onderpand

Juda heeft natuurlijk geen geitenbokje bij zich. Daarom wil Tamar een onderpand; ze vraagt: uw *zegelring*, uw *snoeren* en de *staf* die in uw hand is. Dat is niet 'zomaar' een onderpand. Zegelring, snoer (waar de zegelring aan hangt) en de staf zijn in die tijd je *identiteitsbewijzen*. In onze tijd zou je zeggen: geef je paspoort, je rijbewijs en je creditcard. De *staf* is het teken van je gezag. De *zegelring* en het *snoer* zijn de bewijzen van je aanzien en vertrouwen. Als je iemand dat in handen geeft, kan hij in jouw naam handelen. In een van de commentaren las ik: een man van stand toont zich niet graag in het openbaar zonder deze tooisels, zonder zijn zegelring, snoer en staf.

Wat een moed van Tamar

Tamar vraagt dus heel wat aan Juda. Wat een moed toont deze Kanaänitische vrouw. Om zo'n stoutmoedig plan uit te voeren en dan ook nog eens zo'n onderpand vragen! Welke man geeft zo iets? Wie geeft zijn staf, zijn zegering en zijn snoer aan een hoer die je niet eens in haar gezicht kunt zien, omdat ze gesluierd is. Het motief van Tamar is loepzuiver. Zij is en blijft *gericht* op God en zijn belofte aangaande haar, ze weet dat God haar recht zal doen als ze op Hem vertrouwt, zelfs als ze zich tot deze weg vernedert. Ze blijft *vertrouwen* op de God die ze in de tijd hiervoor heeft leren kennen. Ondanks het gedrag van haar schoonvader Juda. Ondanks haar huwelijk met Er, dat haar niet veel vreugde heeft gegeven en ondanks de tijd met Onan, die haar zo vernederd heeft.

Tamar doet het, in geloof: zij vraagt Juda's zegelring, snoer en staf als onderpand. En Juda geeft het haar. Hij legt alle tekenen van zijn waardigheid af. Hij verlaagt zich nog verder, en heeft daarna gemeenschap met zijn gesluierde schoondochter.

Juda stuurt Chira

Na het feest in Timna wil Juda zijn staf, snoer en zegelring terug, dat is te begrijpen. Gaat hij met het geitenbokje zélf terug naar Enaïm? Nee, hij schaamt zich diep dat hij zonder die 'tekenen van waardigheid' in Timna is geweest. Hij stuurt zijn vriend Chira eropaf: Ga jij dit geitenbokje even bij die vrouw brengen en neem dan alsjeblieft mijn spullen weer mee... Hij gaat niet zelf. Hij wil niet geconfronteerd worden met zijn daad. Hij wil niet terug naar die stille plaats die Tamar had uitgekozen.

Chira vindt de deerne niet

Als zijn vriend Chira naar Enaïm gaat, vindt hij daar geen 'deerne'. Ook niet na rondvragen in de omgeving. Zo'n vrouw is hier nooit geweest, zeggen de mensen...

Chira komt onverrichter zake bij Juda terug. Deze kiest 'eieren voor zijn geld': Laat haar alles maar houden; ik zorg wel voor een nieuwe staf en zegelring, het komt wel goed... Juda wil zich niet belachelijk maken. Hij wil het hele gebeuren zo snel mogelijk vergeten.

Tamar zwanger

Tamar is inmiddels zwanger van Juda. Als de zonen van Juda hun plicht ten opzichte van haar niet kunnen invullen, dan maar de vader van de zonen. Hoewel dit niet gangbaar was in Israël, was dat bij de omliggende volken in die tijd wél gebruikelijk. In die zin was het voor Tamar eigenlijk geen 'onwettige' handeling.

Na enige tijd wordt de zwangerschap van Tamar opgemerkt. Haar familie denkt dat zij gehoereerd heeft. Ze brengen Juda dan het bericht: je schoondochter die hier op bevel van jou op Sela zou moeten wachten, is zwanger. Ze heeft zich gedragen als een hoer.

Juda is furieus

Als Juda dit bericht ontvangt, gaat hij tekeer: Breng haar naar buiten, breng haar de stad uit, ze moet verbrand worden. Er komt iets in hem naar boven dat alles overschreeuwt. Tamar had moeten wachten tot... ja, tot wanneer? Nu ze dit gedaan heeft, moet ze de stad uit en verbrand worden. Dan is ze definitief uit mijn gezin verdwenen, denkt Juda, en kan ik voor mijn zoon Sela een andere vrouw zoeken...

Sela was op dat moment door een wetsbelofte nog aan Tamar gekoppeld, maar als zij er op grond van 'hoererij' niet meer zou zijn, zou de weg vrij zijn. Mooi geregeld, denkt Juda.

Tamar confronteert Juda

En dan volgt voor Juda de finale confrontatie. Terwijl Tamar naar buiten wordt geleid en naar de plaats wordt gebracht waar ze verbrand zal worden, laat zij Juda een boodschap brengen. Met deze woorden: Genesis 38:25 - *Terwijl zij naar buiten gebracht werd, zond zij haar schoonvader deze boodschap: Bij de man, van wie deze dingen zijn, ben ik zwanger. Ook zei zij: Zie eens goed, van wie deze zegelring en snoeren en staf zijn.*

Wat mooi van Tamar. Ze nagelt Juda niet in het openbaar aan de schandpaal, terwijl hij haar notabene

in het openbaar wil verbranden. Nee, zij stuurt de boodschap met deze voorwerpen persoonlijk naar Juda. Kijk eens goed, van wie is deze zegel, van wie is dit snoer en deze staf? Van diegene ben ik zwanger.

Diep getroffen

Ik vermoed dat Juda hierdoor diep in zijn hart wordt getroffen. Want welke woorden heeft hij jaren geleden naar zijn vader laten uitgaan? Kijkt u eens goed, is dit niet het kled van uw zoon? En dan nu: Juda, kijk eens goed, van wie is dit zegel, deze staf en dit snoer?

In dit finale moment komt voor Juda alles bij elkaar. Zijn eigen ongerechtigheid ten aanzien van Jozef, zijn bedrieglijke optreden naar zijn vader Jakob, zijn trouweloos handelen ten opzicht van zijn schoondochter Tamar en dan ook nog eens de zonde die hij met haar heeft bedreven langs de weg.

Onderste weg

Tamar confronteert Juda met zijn leven, met zijn gedrag. Zij doet dat met een boodschap die alleen *hij* begrijpt. Daar staat zij, deze prachtige vrouw, als een *palmboom*. Tamar handelt hier als een vrouw van stand. Kaarsrecht staat ze tegenover de mannen die menen haar terecht te mogen stellen. Ze brengt Juda terug tot de werkelijkheid. Ze had haar schoonvader te schande kunnen maken - al veel eerder. Ze had het optreden van Onan publiekelijk kunnen maken, zijn niet-handelen met Sela volgens de belofte aan haar, openbaar kunnen maken. Sela had al lang de leeftijd bereikt om haar te kunnen huwen. Ze heeft Juda niet vernederd, alleen zichzelf. Zij, Tamar, is de 'onderste weg' gegaan. En ze heeft op een stille plek, niet in het openbaar, dat contact met Juda gezocht.

Voortzetting van Juda's huis

Tamar is in deze hele geschiedenis op zoek naar gerechtigheid: niet ten *koste* van Juda, maar met *behoud* van Juda. Zij is gericht op de *voortzetting* van zijn huis, niet op de *ondergang* daarvan. Tamar is gericht op het geven van nageslacht aan Juda, en daarmee op het geven van nageslacht aan zijn vader Jakob.

Op de weg daarheen trotseert zij alles. Ook het aanvankelijke onbegrip van haar eigen familie die haar als een hoer ziet en behandelt. Wat een vrouw is Tamar, deze Kanaänitische vrouw. Eerbaar en trouw is zij, moedig en sterk!

Juda komt tot zichzelf

Juda staat aan de grond genageld. Hij beseft zijn dubbele moraal en ziet in dat hij gezondigd heeft. Hij weet het in zijn hart...

Juda kiest ervoor om in het openbaar zijn eigen onrechtvaardigheid en schuld te erkennen en te belijden, en daarbij ook het recht en de onschuld van zijn schoondochter te erkennen: een *rechtvaardige* is zij, meer dan ik. Zij is *onschuldig*, maar ik niet. Want ik heb haar niet aan mijn zoon Sela gegeven (Gen.38:26a). Dit is 'groot' van Juda. Op de bodem van de (geestelijke) put waarin hij door de jaren heen steeds verder is afgedaald, komt hij tot zichzelf. Hij vindt nieuwe 'grond' onder zijn voeten en staat als een ander mens op. Hier begint in Juda iets naar boven te komen wat tot nu toe verborgen is gebleven, iets 'koninklijks'.

Eerherstel voor Tamar

Juda ziet wat Tamar heeft gedaan en begrijpt waartoe zij dat heeft gedaan. Hij aanvaardt haar en aanvaardt ook haar toekomstige kind. Hij beseft dat Tamar hem hiermee een nieuwe toekomst geeft. Hij behandelt Tamar daarom met alle respect die hij haar nog kan geven.

Tamar wordt niet verbrand. Nee: zij mag terugkomen in Juda's huis en krijgt daarin een ereplaats: zij mag de 'vrouw des huizes' worden.

Na dit gebeuren is Juda niet meer met een andere vrouw getrouwd. Hij blijft Tamar eren en respecteren. Juda heeft geen tweede keer gemeenschap met zijn schoondochter gehad (Gen.38:26b). Ook dat is 'groot' van Juda.

Twee zonen

Enige tijd later bevalt Tamar van een tweeling: er worden twee zonen geboren die in Enaïm verwekt zijn. Enaïm betekent: *twee fonteinen*.

Hoe mooi is dit. In de tijd hiervoor zijn twee zonen van Juda gestorven: Er en Onan. En nu krijgt hij door Tamar, de vrouw die hij voor dat vroege sterven verantwoordelijk hield, twee zonen terug: Peres en Zerach. Wat een zegen van God over dit geslacht! Ondanks alle zonden van Juda.

De laatste wordt de eerste

Genesis 38:27 – *Toen het nu de tijd was, dat zij baren zou, was er een tweeling in haar schoot. En toen zij baarde, stak er één zijn hand uit, en de vroedvrouw nam die, bond om zijn hand een scharlaken draad en*

zei: Deze is het eerst gekomen. En toen hij zijn hand weer introk, daar kwam zijn broeder, en zij zei: Hoe krachtig zijt gij doorgebroken, en zij gaf hem de naam Peres. En daarna kwam zijn broeder aan wiens hand de scharlaken draad was, en men noemde hem Zerach.

Wonderlijk! Opnieuw passeert de *tweede* zoon degene die zich als *eerste* aandient. Hoe vaak zie je dat niet? De laatste wordt de eerste, en de eerste wordt de laatste. Peres (= *wat ben jij krachtig doorgebroken*) passeert zijn broer op het allerlaatste moment. Zerach betekent *scharlaken*, en ook *glad*.

Door Tamar wordt Juda een ander mens

In deze geschiedenis handelt Juda uit *zinnelijke* hartstocht en Tamar uit *geestelijke* hartstocht. Tamar wil een *moeder* worden in Israël. Met ware hartstocht brengt zij Juda terug in het rechte spoor. Tamar maakt van Juda een ander mens. Deze prachtige vrouw valt haar man Er niet af, zij beklagt zich niet over haar zwager Onan, en zij nagelt ook haar schoonvader Juda niet aan de schandpaal. Zij laat de ware Juda opstaan. Dat blijkt in de tijd die komt...

Juda gaat terug naar Jakob

Juda keert met Tamar en zijn drie zonen terug naar Jakob. Hij trekt vanuit het laagland op naar het bergland. Hij klimt (in *twee* werelden) omhoog en komt na al die jaren als een vernieuwd man terug bij zijn familie. Juda kiest ervoor om naar Hebron op te klimmen en daar mee vorm te geven aan *broederschap*. In de tijd hierna zal Juda persoonlijk 'borg' staan voor zijn jongste broer, Benjamin. Als er hongersnood is en de broers met elkaar naar Egypte moeten gaan, treedt Juda voor de onderkoning van Egypte op als woordvoerder en biedt hij zichzelf aan om slaaf te worden in Egypte als Benjamin maar naar zijn vader terug mag. Juda weet dan nog niet dat hij voor het aangezicht van *Jozef* staat... Maar hij gedraagt zich dan als een ware Israëliet: *koninklijk*!

In dezelfde tijd...

Het verhaal van Juda in Genesis 38 loopt parallel met het verhaal van Jozef in Genesis 39 t/m 41. Als Juda terugkomt in Hebron, is Jozef in Egypte al onderkoning. Kort nadat het gezin van Jakob herenigd is in Hebron, breekt er in Kanaän hongersnood uit en moeten de broers naar Egypte om koren te kopen. Daar vinden dan

'onverwachte' ontmoetingen plaats... (Daarover in volgende bijbelstudies).

Juda wordt de 'eerstgeborene'

Vele jaren later profeteert Jakob op zijn sterfbed over Juda: **van Juda zal de scepter niet meer wijken** (Gen.49:10). Daarmee wijst Jakob *Juda* aan als zijn 'eerstgeborene', als degene door wie de Heer zijn belofte aangaande het volk van Israël wil voortzetten.

Ruben, Jakobs oudste zoon, raakt door zijn 'schanddaad' het eerstgeboorterecht kwijt: hij slaapt met Bilha, de bijvrouw van zijn vader. De twee zoons die op Ruben volgen - Simeon en Levi - verspelen door hun schandelijke gedrag bij Sichem ook hun rechten: op lafhartige wijze vermoorden zij daar alle (weerlose) mannen. We hebben dat in vorige bijbelstudies gezien. Juda is de *vierde* zoon van Jakob, maar wordt de 'eerste'. Zijn naam betekent *lofprijs, hij voor wie de Heer geprezen wordt*. Juda wordt een voorvader van de Messias. Uit zijn geslacht komt na een aantal generaties David voort, en uiteindelijk ook Jezus.

Lijn naar Jezus

Die lijn door de geslachten loopt vanuit Juda via *Peres*, de eerstgeborene van Tamar. Zij is een voormoeder van David en een voormoeder van Jezus. Tamar staat in het geslachtsregister van Jezus. Wat mooi! Door zich in geloof te richten op de beloften van God die voor het geslacht van Jakob (en Juda) gelden, krijgt ze daar deel aan. Ook al komt zij als Kanaänitische vrouw van 'buiten'.

Tamar is niet de enige vrouw uit de heidenen die in het geslachtsregister van Jezus Christus staat. Eeuwen later mag ook Rachab, een hoer uit Jericho, zich door haar geloof bij Gods volk voegen. Ook zij wordt opgenomen in het geslachtsregister van Jezus. Hetzelfde geldt voor Ruth, de Moabitische. Door haar geloof in de God van Israël komt zij in Betlehem, huwt zij met Boaz en wordt zij de overgrootmoeder van koning David. En dus ook een voormoeder van Jezus.

Deze vrouwen zijn in hun hart 'prachtvrouwen'. Zij kiezen ervoor opgenomen te worden in het volk waarover God zijn beloften heeft uitgesproken. Eerst behoren Tamar, Rachab en Ruth niet tot Gods volk. Later mogen zij door hun geloof mee vormgeven aan Gods volk. De psalmist zegt: **de rechtvaardige zal groeien, bloeien als een palmboom** (Ps.92:13). Dat is ook precies de betekenis van de naam 'Tamar'.

Gods plan gaat door

Wat een geschiedenis! God werkt aan mensen, in mensen, en door mensen heen. Zijn plan gaat door, ook al lijkt de duivel alles overhoop te gooien. Eén rechtgeaarde vrouw te midden van een aantal ontaarde mannen, daar kán God wat mee. Door een minderheid, een 'rest', kan een meerderheid benaderd worden en gered. Ook al gaat dat langs de 'onderste weg'. Dat blijkt in dit verhaal (*wordt vervolgd*).

IK BEN DE WEG, DE WAARHEID EN HET LEVEN

Door Christiana van de Velde

De eenheid tussen Vader en Zoon

Dat zei Jezus over Zichzelf en we lezen dit in Joh. 14:6. Het is zo'n mooi stukje, het wijst op de eenheid van de Vader en de Zoon. Op de toekomst, op het herstel. Maar ook hoe dit alles te bereiken. Zodat ook u en ik daar deel aan hebben en er aan mee kunnen werken. Dit laatste jaar ben ik steeds meer bezig geweest met de zekerheid over de eenheid van de Vader en de Zoon. Maar er is nog een grote eenheid: de eenheid van de Zoon met degene die in Hem geloven. De Vader ziet ons ook in de Zoon.

Gewoon dienen

Jezus zegt: **Als iemand Mij dient; laat hij Mij volgen, en waar ik ben daar zal ook mijn dienaar zijn. En als iemand Mij dient, zal de Vader hem eren** (Joh. 12:26).

Zo mooi, dat Jezus het heeft over dienen, gewoon helpen, voeten wassen, en de Vader zal jou eren. O zo heel gauw, wil je zelf ook een beetje belangrijk zijn... maar Jezus heeft het over dienen. En doordat de Vader deze instelling van jou ziet, zal Hij je eren. Niet doordat jij jezelf zoekt en prominent op plaatsje no. 1 plaatst. Maar omdat je God zoekt, Zijn mensen zoekt. God eert, Zijn mensen eert.

Ook zegt de Heer: **Vader ik wil dat waar ik ben, ook zij bij Mij zijn, die U Mij gegeven hebt. Opdat zij Mijn heerlijkheid zien, die U mij gegeven hebt, omdat u Mij hebt liefgehad vóór de grondlegging der wereld** (Joh. 17:24).

Fixeer je op de zekerheid en de rijkdom in de Heer

Proeft u die eenheid die de Heer ook met ons heeft? Het mooie vind ik ook, dat de Heer hier op *heerlijkheid* wijst.

Zo vaak lees ik over vreugde, over je geen zorgen maken, over overwinning, terwijl mij toch vaak het gevoel bedreigt van strijd, moeite, pijn, verdriet. Maar waar zijn we op gefixeerd? Soms zijn we zo gefixeerd op onze pijn en moeilijkheden, dat die een steeds grotere plek innemen en we niets meer voelen en ervaren van vreugde. *Wees gefixeerd op de rijkdom en zekerheden die je samen met de Heer hebt.*

Wat je de meeste aandacht geeft, dát groeit

Of anders gezegd, je blijf niet gebiologeerd bezig houden met die splinters die je zo in de weg zitten, voor je het weet zijn het balken geworden.

Je loopt op Zijn weg en haal die waarheid naar je toe, dat je *nooit alleen* bent op die weg, wees blij met de zekerheid dat iemand die jou *door en door kent* van je houdt en je steeds dat aanreikt wat je nodig hebt om staande te blijven.

Jezus is de weg en wij gaan die weg

Richt je op de zekerheid dat het plan van de Vader absoluut werkelijkheid wordt en dat wij deel hebben aan dat plan, want wij zijn ook op die weg. Jezus is de weg. Een weg gaat ergens naar toe. Je kunt wel op een weg gaan zitten, maar daarvoor is hij niet gemaakt. Normaal leidt een weg van A naar B. Een beginpunt en een eindpunt.

Het doel van die weg is dat je weer in relatie, in contact bent met de Vader. Je hebt Jezus hard nodig om die contactbreuk te herstellen. De Vader heeft vanaf het begin een van hart tot hart relatie met de mens gehad, maar die verbroken werd door de leugens.

Wat je allemaal op die weg kunt tegenkomen

Je kunt veel tegenkomen op die weg, je kunt een verkeerde afslag nemen, ergens opgehouden worden, je druk maken om dingen die volgens jou anders moeten, een heleboel dingen gaan doen die je alleen maar veel werk geven en je moe maken en laten piekeren.

Je afstemmen op Hem, zodat Hij je kan bijsturen

We kunnen dat allemaal, maar één ding is zeker, de Heer zal er altijd zijn om ons bij te sturen, ons antwoord te geven, als we maar op Hem afgestemd blijven en **LUISTEREN** naar Hem.

Hoe hoor je Hem? Hoe hoor je je beste vriend, je 'soulmate'? *Door in alle rust de tijd te nemen Zijn woorden in te drinken er over te denken en die dan te doen.*

Vertrouw op de leiding van Gods Geest

En vertrouw er maar op dat de Heer je leidt door Zijn Geest. Door Zijn Geest zul je vrucht dragen, niet door dat wat jezelf zo nodig allemaal moet doen. Of wat anderen mensen vinden dat jij moet doen.

Als je Gods stem herkent, reageer daar dan op en laat je niet van de wijs brengen, omdat anderen het altijd anders hebben gedaan.

Met het roer zelf in handen, gaat het fout...

De grootste fouten in de verhalen in het oude Verbond wijzen erop, dat mensen zelf het roer in handen pakten om zo Gods beloften te vervullen.

Denk maar eens aan Abraham, die niet op de vervulling van de belofte om een zoon te krijgen kon wachten en bij zijn slavin een kind verwekte.

Vertrouw je bewust aan Hem toe

Ik denk dat je heel bewust die weg mag gaan met de Heer: Zijn weg, Zijn woorden. Vertrouw je aan Hem toe en toets alles aan Zijn woorden.

Jezus is de waarheid, zijn wij in ons leven waar?

Jezus zegt dus van zichzelf, dat Hij de weg, de waarheid en het leven is. Hij zegt niet, Ik laat jullie zien, wat waarheid is. Hij IS waarheid, zijn hele wezen IS waar. Zoals Hij IS, wat Hij denkt, wat Hij doet, Hij is totaal WAARHEID.

Wij mogen ook waar ZIJN. Niet volgens een boekje, volgens wetten, volgens wat anderen zeggen. Nee, wij ZIJN waar, in wat we denken, zeggen, doen, ja toch, die weg van Jezus gaan we toch? Jezus is waarheid. En in diezelfde waarheid mogen wij wandelen.

Waarheid is gebaseerd op genade

Het kenmerk van Zijn waarheid is dat deze gebaseerd is op genade. Zoals er staat in Joh. 1:17: ***Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en waarheid zijn er door Jezus Christus gekomen.***

Een wet kan overtreden worden en bouwt schuld en veroordeling op. Genade heeft te maken met vergeving, met het kennen van de ander, met het oneindig veel van de ander houden. En kom je in aanraking met genade, dan krijg je ook iets aangereikt, wat je weer verder helpt.

Geen veroordeling, maar vrijspraak

Denk eens aan die overspelige vrouw, de wet sprak een veroordeling uit, de stenen lagen al klaar. De genade bracht inzicht, rust, liefde en genade, is vrijspraak en bovenal een handreiking, hoe het nu verder zou moeten gaan. ***Zondig niet meer! Pak je leven op, maar trap er***

niet weer in. En ik denk dat je na een ontmoeting met zoveel liefde en genade, ook de kracht ontvangt om weerstand te bieden aan de zonde.

Wereldse 'waarheid' steunt vaak op leugens

De wereldse waarheid is vaak gebaseerd op het recht van de sterkste, op de verheerlijking van het 'ikke', gebaseerd op leugens, op macht, op seksualiteit. Niet dat seksualiteit fout is, maar als het alleen maar dient tot bevrediging van jezelf heb je weer de egoïstische instelling.

Elk woord van God is waar

In Spreuken staat zo'n krachtige tekst: **"Elk woord van God blijkt waar; Hij is een schild voor degenen die bij hem hun toevlucht zoeken"** (Spreuk. 30:5). Wat een stabiel anker om je aan vast te houden. Maar weet dan ook dat het woord dat je spreekt van God is, gebaseerd op Zijn Woord.

Leven schept adem

Jezus is HET LEVEN. Bij leven denk je aan, vreugde, ontwikkeling, hoop, trouw, toekomst! Toen God de mens schiep, formeerde Hij de mens en blies Zijn levensadem in zijn neus. Dat staat in Genesis. Ik vind dit zo mooi, God blies Zijn adem in jou. Zijn leven in jou, vandaar dat je ook steeds verlangt naar Zijn adem. Van oorsprong heeft de mens de meest zuivere lucht in zich gekregen van waaruit hij heerlijk kon leven, kon ZIJN. Door die verbintenis, dat leven vanuit die levensadem, heb je het meest gelukkige leven dat je je kunt bedenken. Vervuil die lucht niet, het haalt de eeuwigheid bij je weg.

Doe alles als voor de Heer

In Kolos. 3:23 staat ook zo'n prachtige tekst, die je wijst op de verbinding met je Heer. Wat je ook doet, doe het met hart en ziel, alsof je het voor de Heer doet en niet voor mensen. We leven het leven ten volle, wanneer we ons hele hart inzetten voor het werk dat vóór ons ligt. Wat de Heer je vandaag ook voorlegt, doe het met heel je hart. En je merkt dat als je het doet, als voor de Heer, dan krijg je er nog plezier in ook!

De gezindheid van de Vader: ieder mens is kostbaar

En het heeft waarde. Jezus waste de voeten van zijn discipelen, we praten er nu nog over, we leren er nog van. We leren ervan dat het de *gezindheid* van de Vader is, dat Hij bewogen is met de mens, dat Hij hem hoogacht, dat Hij hem weer eer wil geven, zoals de mens ook had, toen hij nog met Hem verbonden was. Respecteer, eer elkaar, dat is niet slijmen, nee dat is

wandelen op de weg, in de waarheid dat ieder mens onnoemlijk kostbaar is. Dat is leven uit en in God.

Samenleven met de Heer

Gods eer, is dat de mens, dat jij en ik Zijn Zoon geloven en dat jij en ik weer dagelijks met Hem praten, zodat we vanuit Zijn Geest, Zijn liefde, Zijn blijdschap, Zijn hoop, goedheid, trouw en troost kunnen geven aan de mensen om ons heen. Dan is er herstel, eeuwig herstel, want we leven samen met Hem die die eeuwig is.

'GOUD VANOUDS EN VAN NU'

Beste lezers en luisteraars,

Als eerste in deze "Goud" iets voor de liefhebbers van lezen. Uitgetikt door Corrie Kusters met dank hiervoor. Een geweldige boodschap van broeder Van den Brink over **"Hij komt op de wolken"** met uitleg wat de woorden **Apocalypsis, parousia, epiphaneia** betekenen.

Voor wie liever naar de gesproken versie wil luisteren is [hier](#) de link.

De tweede link is van een preek van Toon van den Hoorn (d.d. 8.2.2026) zeer bemoedigend over **"Neem het leven in, dat de Heer jou geeft"** met als uitgangstekst Jozua 1:1-9: **Wees sterk en moedig, de Heer zal je niet begeven en Hij zal jou niet verlaten. Geenszins moet je vrezen en geenszins moet je verschrikt zijn. Voorwaar de Heer, je God, is met je in alles waar je gaat.**

De prediking van Toon van den Hoorn is [hier](#) te downloaden. Heel veel lees- en luisterplezier!

VAN DE PIONIERS

HIJ KOMT MET DE WOLKEN

Apocalypsis, parousia, epiphaneia

**Naar de MP3 met het Infotheeknummer 5522
(Gorkum - 17 oktober 1982)**

Door J.E. van den Brink

Inleiding

Vanmorgen wil ik spreken over de komst van onze Here Jezus Christus naar aanleiding van

Mattheüs 26, als Jezus voor Kajafas staat in het meest kritieke ogenblik van zijn leven. De duisterste ure der duisternis, zijn lijdenstijd, dat Jezus de mooiste en heerlijkste woorden uitspreekt die wij kunnen indenken. Daar willen we vanmorgen als gemeente mee bezig zijn: met het komen van Jezus. Daar hebben we allemaal mee te maken, jong of oud.

Mattheüs 26:63 – Maar Jezus bleef zwijgen. En de hogepriester (Kajafas) zeide tot Hem: Ik bezweer U bij de levende God, dat Gij ons zegt, of Gij zijt de Christus (de gezalfde), de Zoon van God. Jezus zeide tot hem: Gij hebt het gezegd. Doch Ik zeg u, van nu aan zult gij de Zoon des mensen zien, gezeten aan de rechterhand der Macht en komende op de wolken des hemels.

Voor mij is altijd de moeilijkheid geweest dat Jezus tot Kajafas zegt: *gij zult de Zoon des mensen zien, gezeten aan de rechterhand der Macht en komende op de wolken des hemels*. Mattheüs gebruikt hier het woord 'Macht' in plaats van God, u weet wel, die naam lieten ze liever weg en vervangen dat door een gelijkwaardig woord. De naam werd niet ijdel gebruikt en dat werd zo uitgelegd dat ze het maar helemaal niet meer gebruikten...

Wat heeft Kajafas gezien?

Maar voor mij is de moeilijkheid altijd geweest: heeft hij dat gezien? Gezeten aan de rechterhand van de Macht, van God dus en komende op de wolken des hemels? Is dat niet een taal geweest die niet voor Kajafas was, heeft Kajafas Jezus gezien komende op de wolken des hemels? Dat mag je toch wel eens vragen? Daar willen we vanmorgen een antwoord op geven. Dat we dat kunnen gaan begrijpen.

Bezig zijnde te komen

Komende, dat is een tegenwoordig deelwoord. Dat is nu. Dat is morgen. Dat is volgend jaar. Komende op de

wolken des hemels. Dat is niet gekomen. De profeten van het oude verbond, als je die nu leest, hadden geen duidelijk inzicht over die eerste en die tweede komst. Dat was voor hen als in een panorama, één komst. Als je in de verte kijkt naar twee bergtoppen, dan kan het lijken of de die twee tegen elkaar aanliggen dat je denkt dat er maar één is. Dat was voor de profeten ook zo, ze zagen in de verte.

Maar Jezus heeft meermalen aan zijn discipelen gezegd dat hij een eerste komst heeft gehad in Bethlehem en een tweede komst, opdat ze Hem kunnen verwachten. De Heer die opgevaren is *zal also wederkomen gelijk wij Hem naar de hemel hebben zien varen*, zegt Handelingen 1:11.

Hoopvolle verwachting

Jezus sprak over zijn komst. En hij deed dat nu uitgerekend veel in die lijdenstijd. Ik kan het me voorstellen. Want als je lijden moet, dan denk je graag aan de tijd dat er een verandering komt. Als Jezus lijden en sterven moet, dan zegt de Hebreëenschrijver: Hij was bezig te denken aan *de vreugde die voor Hem lag* (Hebr. 12:2). En dat houd je er dan bovenop. Dat is je *hoop die niet beschaamt* (Rom. 5:5). We kennen dat uit de praktijk. Wij zijn als volle evangelie gemeente mensen met hoop. Er is hoop. Maar wij weten ook wat die hoop is en we hebben geloof erin dat het niet blijft, zoals het is. En Jezus zegt tot zijn discipelen: *Ik zal je niet als wezen achterlaten*. Dat zegt hij tijdens die maaltijd: *Ik kom tot u*. En in Johannes staat dan:

Johannes 14:18 – Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom tot u. Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer, maar gij ziet Mij, want Ik leef en gij zult leven. Te dien dage zult gij weten, dat Ik in mijn Vader ben en gij in Mij en Ik in u.

Wedergeboren tot een levende hoop

Jezus zegt: Ik kom, binnenkort, over een aantal dagen. De Heer spreekt niet over de eindtijd, Hij zegt: Ik kom binnenkort tot u en dan zullen jullie wezen waar ik ben. Houd dat nu maar goed in je gedachten. Dat zijn van die uitspraken die kunnen wij als volle evangelie gemeente verstaan, omdat wij inzicht hebben gekregen in verschillende dingen, waar anderen misschien nooit over denken. De Heer bedoelt: na mijn opstanding en na mijn hemelvaart is er iets veranderd *in de innerlijke mens* van mijn discipelen, van de gelovigen. Er is een wedergeboorte ontstaan, toen ze Jezus zagen na zijn opstanding. Petrus zegt: toen werd ik *wedergeboren tot een levende hoop* (1 Petr. 1:3). Wedergeboren in mijn

gedachten, in de vernieuwing van mijn denken. En de Heer zegt: **Ik leef en gij zult leven** (Joh. 14:19). En als de Heer zegt dat je leven zult, pak dan dat leven aan. Want er is nooit iets heerlijkers dan te leven. Wij houden niet van de dood, wij zijn predikers van het leven.

Een woning van God zijn

De Bijbel zegt: **wij zijn getrokken uit de macht van de duisternis en overgegaan in dat Koninkrijk van het licht** (Kol. 1:13), *dat is: van het leven*. En de Heer zegt, dan komt dat ogenblik dat ik plaats ga maken. Als ik opvaar naar de hemel, dan ga ik plaats maken, opdat jullie zullen zijn, waar ik ben. **In het huis mijns vaders zijn veel woningen** (Joh. 14:1-2). Die woningen zijn boven, in de hemelse gewesten. Daar zal een stad komen, een grote stad, het nieuwe Jeruzalem. En er zijn vele woningen en ik ga nu zorgen dat jij er ook bij kunt komen, dat je ook zo'n woning kunt zijn.

Een plaats krijgen in het nieuwe Jeruzalem

Als de Heer opgestaan is van de doden, dan is de verzoening van de zondes Schuld der wereld geweest. Dan is er de mogelijkheid dat wij overgeplaatst worden, dat wij wedergeboren worden en een plaats krijgen in het nieuwe Jeruzalem. Dan heb je daar een woning en je zit daar met je geest in die woning, dat is je geestelijk lichaam, dat is je lichaam dat je niet zien kunt, maar wat je wel hebt: van ziel en geest (onze inwendige mens). Onze ziel en onze geest vormen de woning in het hemelse Jeruzalem, daar wonen wij in. Jezus zegt: daar zorg ik voor dat dat plaats kan grijpen. Je bent geen dier, maar je bent een mens en die heeft een geweldige en heerlijke toekomst. Houd dat nu maar vast in tijden van nood en zorgen.

Door de doop in de Geest in de hemelse gewesten

En wat komt er dan nog? Dat zegt de Heer in vers 23: **Indien iemand Mij liefheeft zal hij mijn woord bewaren en mijn Vader zal hen liefhebben en Wij zullen tot hem komen en bij hem wonen**.

Dan komt er ook nog de doop met de Geest. De Heer zegt: Ik ga eerst plaats bereiden, en er zijn ontzaglijk veel woningen, en in die hemelse woning, in dat geestelijke lichaam dat je hebt. Ik heb wel eens gesproken over die metamorfose die de mens ondergaat als hij in de hemelse gewesten arriveert, als hij daar zijn plaats inneemt tussen de geestenwereld in de onzienlijke gewesten. De Heer zegt: dan mag je daar wonen, en als je mijn woord bewaart, in de vernieuwing van je denken - als je anders gaat denken dan de wereld doet - dan komen Wij samen en dan gaan wij ook nog

woning in je maken. Dan wonen er in je woning voortaan twee geesten: jouw eigen geest en de heilige Geest.

Het beste is toch maar een woning te hebben, waar je samen woont. De Heer zegt: *het is niet goed dat jouw geest alleen is*, je hebt een partner nodig, dan zullen Wij komen en woning in je maken. Dat is de voorstelling die Heer geeft. En waar komt die geest? In de onzienlijke wereld. Die kun je niet fotograferen. Je kunt niet zeggen: ik heb Hem binnen zien trekken, maar Hij is er wel. Hij is binnengekomen. En wij zeggen: wij hebben onze plaats ingenomen in de hemelse gewesten (Ef. 2:6) en wij zijn volgelingen van Jezus Christus en we hebben zijn woord bewaard. En de Heer zegt: Ik ben binnengekomen.

Het vergt voorbereiding en tijd

Ik kom plaats maken. Als de Geest binnenkomt, dan gaat hij woning maken. Ja, dat heeft nog wel eens een tijdje nodig om woning te maken. Als je een woning betreft, misschien dat je eerst eens het oude behang eraf gaat scheuren, om er nieuw op te krijgen, nietwaar? Nou, de Heer zegt: Ik ga het maken. Dat neemt wat tijd die je daarvoor moet reserveren.

Geen instant-evangelie, maar een ontwikkeling

Ik las vanmorgen nog een stukje over mensen met een instant-evangelie, weet je wel. Je hebt instantkoffie, dat trek je maar uit de muur en je hebt koffie. Instantchristenen hebben alles tegelijk. Nu ben je gedoopt met de heilige Geest en nou heb je alles, denken ze... Paulus moest nog jaren naar Arabië gaan, om zich voor te bereiden. En dat is met hen allen zo geweest, ook met Johannes de Doper. Dat ontwikkelt.

De Heer zegt: Ik kom woning maken. Troost je maar: ik ben nog niet volmaakt, maar dat komt nog wel. Houd dat nu maar vol, Hij komt woning of plaats maken in ons. En dan worden wij zelfs een tempel van God. Dan ga je groeien, in dat woning maken. Dan heb je verbinding met de heilige Geest, twee geesten in één woning. En de Heer zegt: **in het huis mijns vaders zijn vele woningen**. Ik heb het vroeger nooit begrepen wat ze daar van maakten. Dat was altijd warrig.

Een woning zijn, waar de Heer in woont

Maar wij weten nu dat in het huis van de Vader, God woont. De Vader woont er Zelf. In het huis van mijn oom, daar woont oom, en in het huis van mijn Vader, woont Vader. Ik ben zo'n woning waar Hij in woont. En dan wil ik een goede woning zijn.

Een wolk: onze positie in de hemelse gewesten

U kent ook wel dat beeld, dat wij een wolk zijn. Een wolk bestaat uit ontelbare regendruppels. En daar is een affiniteit tussen, daar is een adhesie tussen, een aantrekkingskracht, daarom blijven die wolken bij elkaar. Dat zijn miljoenen druppels die toch een eenheid vormen. En de Heer vergelijkt ons met wolkenformaties. Jezus zei: Ik kom op de wolken. *Ik ben komende op die wolken. Nou, die wolken dat zijn wij. Wij worden ermee vergeleken. Onze hoge positie in de hemelse gewesten kun je vergelijken met een wolk.* En dat is heerlijk als op die wolken dan de zon schijnt. Dan krijg je dat kleureffect, de kleuren van de regenboog. Die schildert de Openbaring nogal eens een keer.

De Heer onlosmakelijk verbonden met zijn volk

Wolkenformaties. Als de Heer voor Kajafas staat, dan zegt Hij het ook: gij zult van nu af aan de Zoon des mensen zien, komende op de wolken. *Je zult Hem zien in verbinding met zijn volk, zijn gemeente.* Onlosmakelijk verbonden. Maar - en dat is nu zo droevig voor een hogepriester die de leiding heeft in een kerk - hij heeft er geen deel aan.

Kajafas vergeleken met die hoofdman bij Elisa

Kajafas was net als die generaal, die hoofdman in de tijd van Elisa. Samaria werd belegerd, er was hongersnood, dan zegt Elisa: maar morgen zul je volop eten. Dan krijg je koren en gerst, een maat koren voor een schelling en twee maten gerst voor een schelling, dat is: voor een heel klein bedrag. Dan komt er 's nachts paniek in dat leger, en horen ze wat en dan vluchtten ze. Nou, dat had Elisa voorspeld. En als de koning dat hoort, dan begint die hoofdman waar hij op leunt, te lachen. Maar dat kan toch niet, dat is een onmogelijke zaak. Al zou de Here sluizen maken van de hemel, dan zou dat niet kunnen geschieden. En dan zegt Elisa: *je zult het zien met je eigen ogen, maar je zult er geen plezier van hebben.* En als de man dan de volgende dag dat wel ziet gebeuren, is de vijand geweken, je kan karrevrachten voedsel halen. Dan moet hij bij de poort gaan staan, om daar toe te zien dat de mensen geen ongeregelde bedrijven. En dan wordt hij onder de voet gelopen. Hij ziet het en hij sterft.

Wat Kajafas niet zag

Dat is ook het lot van Kajafas. De Heer zegt: Ik ben de Zoon des mensen, een mens, de Christus, de Gezalfde en jij zult Hem zien gezeten aan de rechterhand van de

Macht. Weet u wat Kajafas niet gezien heeft? De gang van Jezus naar het dodenrijk. Hij heeft ook niets gezien van zijn opstanding, dat is hem voorbijgegaan. Hij heeft ook niet gezien dat Jezus zich openbaarde, dat hij verscheen aan tal van mensen. Zelfs aan meer dan 500 man in eenmaal (1 Kor. 15:6). De kerkelijke leiders hebben er niets van gemerkt. Ze hebben zelfs gezegd: onzin. Een verhaaltje voor de Vaak, een fabeltje. Ze hebben de mensen gezegd: je moet je mond maar houden, hier heb je geld, maar ga nu toch zulke onzin niet doorvertellen dat hij opgestaan is...

De confrontatie op de pinksterdag

Weet u waar hij (Kajafas) wel mee geconfronteerd is geworden? Met de pinksterdag. Toen Jezus op die wolk kwam, toen hij door zijn Geest neerdaalde op zijn volk. Dat heeft hij gemerkt. Dan merk je onmiddellijk de confrontatie tussen de kerkelijke leiders en de discipelen. De verheerlijkte Heer werd openbaar in zijn volk door middel van de heilige Geest. En dan zegt Petrus het ook op de pinksterdag:

Handelingen 2:33 – Nu Hij dan door de rechterhand Gods verhoogd is en de belofte des heiligen Geestes van de Vader ontvangen heeft, heeft Hij dit uitgestort, wat gij en ziet en hoort.

Gods kracht manifesteert zich in de discipelen

Hij die naast de Vader zit, en de belofte van de heilige Geest ontvangen heeft, uitgestort op jullie, op de wolk. Dat heeft de hogepriester gemerkt, dat die analfabeten in zijn ogen, die mensen die ternauwernood lezen en schrijven konden, die vissers en al die eenvoudige, onbekwame lieden, dat die een kracht bezaten waar hij niet tegen opgewassen was. Hij heeft zich verbaasd. En telkens kwamen ze dan voor dat Sanhedrin, en ze zeiden: *we zullen God meer gehoorzamen dan mensen* (Hand. 5:29), we letten niet op jullie dreiging, we gaan door met de verkondiging van het heerlijke evangelie van Jezus Christus.

Hij is nog steeds komende op de wolken

Jezus is komende op de wolken. Hebt u het nu in de gaten? Hij komt vandaag nog op die wolken. Dat is nog altijd bezig. Van nu aan zult gij de Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels. De geschiedenis door. Elke keer weer mensen vervullende met zijn Geest, die tot die wolk behoren. Je krijgt die heilige Geest niet als je geen kind van God bent. Als je die metamorfose ondergaat, verschijn je als kind van God in het nieuwe Jeruzalem en je hebt daar een woning door

jouw geest. Maar de Heer zegt: Ik ga in die woning ook trekken met mijn Geest en dan zullen we samen zijn. Dat is komende op de wolken des hemels.

De doop in de Geest

Hij komt niet op aarde neerstorten, maar Hij komt in de hemel en niemand van ons heeft ooit een foto kunnen nemen van een doop om de Geest, maar we weten toch wel dat we gedoopt zijn met Gods Geest. Dat heeft plaatsgehad in de onzienlijke wereld. En als je die doop niet kent, dan geef ik je het advies, zorg dat je die ook krijgt, zodat je er ook bij hoort. Dat je hoort bij het leger Gods, dat is de heilsarmee.

Dus dat komende op de wolken staat in verband met die doop in de heilige Geest en dan kun je begrijpen, dat heeft Kajafas wel gezien dat daar krachten werden geopenbaard, waarvan hij nooit heeft gehoord. Die hij ook nooit heeft gezien, maar hij kwam ermee in aanraking, en al die leidlieden! En de Heer heeft gezegd: de Vader en de Zoon zullen komen, komende bij degenen die Hem liefhebben.

Jezus komende in het vlees geloochend

En weet je wat zo treurig is? Dat er eeuwen voorbij gegaan zijn dat vervuld werd wat 2 Johannes 7 dan nog zegt: **dat er misleiders zullen komen, die loochenen dat Jezus komende is in het vlees**. Daar staat weer datzelfde onvoltooide, tegenwoordige deelwoord: komend. Dat zal de grote loochening van de verleiders zijn, zegt 2 Johannes 7, **dat Jezus is komende in het vlees**. De NBG heeft het niet, maar de Griekse grondtekst heeft het zeker: komende!

2 Johannes 1:7 (NBG) – Want er zijn vele misleiders uitgegaan in de wereld, die de komst van Jezus Christus in het vlees niet belijden. Dit is de misleider en de antichrist.

En wij zeggen dat is ook uitgekomen. Eeuwenlang heeft men geloochend dat er een doop met de heilige Geest is. Men heeft er een fantasieleer over gehad en gezegd, ieder die wedergeboren is, is gedoopt met de heilige Geest. Ja, en die Statenbijbel vertaald concordant, die heeft: *komende*. En de uitleggers - de kanttekenaars - die zaten daarmee met dat komende. Wat is dat nou: hij is komende in het vlees? Die zeggen: daar komen wij niet uit. Ze zeggen 'dat is een wijze van spreken'. Een manier van praten van Jezus. Ja, dat was ook zijn manier

van praten. Heel merkwaardig. Maar niemand van die uitleggers heeft het ooit in verband gebracht, *dat komende*¹, met het werk van de heilige Geest in ons.

De heilige Geest kwam op Jezus als een duif

Is het niet heerlijk dat wij het woord Gods weer mogen gaan ontvouwen bij het licht dat Jezus ons zelf geschonken heeft? Hij komt op de wolken. Óp de wolken. Als Jezus zélf gedoopt wordt met de heilige Geest, dan staat er: de Geest daalde neer in de gedaante van een duif en Hij zat óp hem. Daar heb je datzelfde, nederdalende op Jezus. En er staat achter dat Hij Hem vervulde. Jezus was toen nog maar één grote waterdruppel, er waren nog geen andere waterdruppels, die moesten nog komen. De heilige Geest is óp Jezus neergedaald. En op de pinksterdag lees je datzelfde: de heilige Geest, kwam óp deze mensen en daarna werden ze vervuld met die heilige Geest.

Apocalupsis= onthulling of openbaring

En als de Heer in je woont, dan krijg je met nog een ander woord te maken: de *apocalypsis*, dat is de *openbaring* van Christus Jezus in je. Dan lees je telkens dat hij geopenbaard wordt. Als de Heer komende is, en Hij is gekomen in je, dan gaat Hij zich ook openbaren. En dan lees ik telkens dat woord openbaring. Er zijn mensen als ze het woord 'openbaar' lezen, dan denken ze aan een verre toekomst, maar het is nu. Kan de Heer zich in mij openbaren? Dat kan alleen als de Heer in je woont en daarvoor moet ik mijn hart wijd open zetten. Dus deze term, openbaring van Jezus Christus, *apocalypsis* betekent letterlijk 'onthulling' of 'ontsluiering', de sluier wegnemend, dan ga je dingen duidelijk en helder zien. En dan wijst dus die term op het werk dat de Heer door zijn heilige Geest in ons verricht. Als Hij je bevrijdt. Als Hij je herstelt. Als je geheilgd wordt. Als je opwast in de genade. Waardoor dat beeld van Jezus Christus in deze wereld *zichtbaar* wordt. Welnu, dat is de openbaring van Jezus Christus, zijn Zelfopenbaring, hoe Hij is in deze wereld door ons.

Wat de Heer tegen Kajafas zei

Dat is nu wat de Heer zegt tot Kajafas. Jij bent een groot man in de zichtbare wereld, maar je zult van nu aan mij zien komen op de wolken des hemels. Dan zul je ook de openbaring zien van mij. *Ik ben de Christus, de gezalfde,*

¹ De interlinear bible online geeft weer naar het letterlijke Grieks en daar staat: '*Jesus Christ coming in flesh*' in 2 Joh. 7 (noot van Corrie Kuster die deze boodschap vanaf de MP3 uittipte)

en je zult vele gezalfden zien. Je zult mij zien werken in de harten van de gelovigen. Hun willen en hun werken wordt geleid door de heilige Geest, want het is God die in hen woont, zegt Paulus in de Filippenzen:

Filippenzen 2:13 – want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt.

Wij komen in je. Dat is geen kleinigheid. En dat haal je allemaal naar je toe als je dit gelooft, dat heerlijke, vrolijke, schitterende evangelie van Jezus Christus. Daar ga je niet mee naar de kelder, daar kom je niet van aan de grond, maar je wordt er een vorst van, een koning. Paulus zegt aan de Korintiërs:

1 Korintiërs 1:7 – zodat jij ten aanzien van geen enkele genadegave te kort komt, terwijl jij uitzielt naar de openbaring van onze Here Jezus Christus. Hij zal u ook bevestigen ten einde toe, zodat jij onberispelijk zult zijn op de dag van onze Here Jezus [Christus]. God is getrouw, door wie jij zijt geroepen tot gemeenschap met zijn Zoon Jezus Christus, onze Here.

Vestig je hoop volkomen op die genade

Je ziet er naar uit, naar die openbaring van Jezus Christus. Dat hij door je heen werkt. En wij zeggen: Here, als gemeente zien wij ook uit naar die openbaring van Jezus Christus in deze gemeente, in Uw lichaam zodat het ook ons aan geen enkele gave ontbreekt. Petrus zegt: 'vestig uw hoop volkomen op...', doe dat dan:

1 Petrus 1:13 – Omgordt dus de lendenen van uw verstand, weest nuchter, en vestigt uw hoop volkomen op de genade, die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus.

En hoe ouder je wordt hoe heerlijker, maar begin in je jeugd en vestig je hoop op die genade, op dat pakket van zijn gunstbewijzen die u gebracht wordt door die openbaring van Jezus Christus in je. En dan zegt hij:

1 Petrus 1:16 – Want wij zijn geen vernuftig gevonden verdichtsels nagevolgd, toen wij u de kracht en de komst van onze Here Jezus Christus hebben verkondigd, maar wij zijn ooggetuigen geweest van zijn majesteit. Want Hij heeft van God, de Vader, eer en heerlijkheid ontvangen, toen zulk een stem van de hoogwaardige heerlijkheid tot Hem kwam: Deze is mijn Zoon, mijn geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb.

De Geest op ons en in ons

We hebben het gezien: komende op de wolken des hemels. Hier zitten wij ook als zo'n wolkenformatie met

elkaar. En Hij is op ons gekomen en in ons gekomen. Er is een geweldige heerlijke toekomst voor ons. Ja we weten wel, eeuwenlang zijn er misleiders geweest en ze zijn er nog: Jezus Christus in het vlees komende? Nee, dat is onzin. Dat is een manier van spreken... En zo zijn er misleiders geweest en dat heeft geleid tot afval.

Gods Geest woont samen met onze menselijke geest

Maar Paulus zegt niet voor niets: **de Here is de Geest** (2 Kor. 3:17). En als die Geest van de Heer in je is, als jij met die Geest samenwoont, dat is nu eens een 'samenwonen' – Gods Geest met onze geest - dat de Bijbel verrukkelijk vindt. Dan is er vrijheid, dan is er blijdschap, dan is er vrede. En **wie die Geest niet heeft, behoort Hem niet toe** (Rom. 8:9) zegt de Heer. Die hoort niet bij die feestschare, bij dat lichaam van Christus. Ik zeg niet dat hij verloren gaat, mensen van het oude verbond zijn ook niet verloren gegaan, *maar het gaat erom: kun je het doel bereiken? Dat plan van God realiseren!*

Als de kandelaar dooft, valt de gemeente op aarde

Maar het was zeer schaars, het Woord van God in de voorbijgegangene eeuwen. In die periode heb ik wel eens gezegd, is de gemeente uit de hemel op de aarde gevallen. Het licht dat van die hemelse kandelaar straalde, doofde uit. De kandelaar waarvan Openbaring 1 zegt dat dat de gemeente is, want wij zijn een kandelaar in de hemelse gewesten. Jezus wandelt tussen die kandelaren door en Hij is daar. Wat nu als dat licht van die kandelaar wordt gedoofd? Dan is die kandelaar weggenomen in de hemel. Wat bleef erover? Een kerkelijke organisatie op de aarde. Een vereniging. Een genootschap. Een grote verdeeldheid. Uitwendig bleef het toch bestaan. En misschien hadden ze de naam dat ze leefden, maar het leven was eruit. En Jezus zegt: **Ik leef en gij zult leven** (Joh. 14:19). Maar Hij zegt tot zulke kerken: het leven is weg. Maar Goddank, **Hij laat nooit varen het werk van zijn handen** (Ps. 138:8).

De late regen komt: het koren wordt rijp

En als er een hele tijd van droogte achter de rug is, en dat gebeurt nog wel eens, - wij hebben het ook meegemaakt in onze eigen gemeente - dan komt toch die late regen. Die spade regen zegt de Statenbijbel. *Dat is het tijdperk dat het koren rijp wordt.* Het plan van God met de gemeente wordt dan gerealiseerd. Daar moeten we niet aan twijfelen. Houd dat vast! We hebben de narigheid achter de rug en misschien hebben we nog wel strijd, maar dat plan komt tot vervulling!

De Heer gaat zich in volheid openbaren in zijn volk

Paulus zegt: *eerst moet de afval komen* (2 Tess. 2:3), eerst de vervelende dingen: het loslaten van dit evangelie, en daarna komt de dag van Jezus Christus. Je zult Hem zien in een radicale verandering onder zijn volk, want de Heer gaat zich dan in alle volheid in zijn volk openbaren. Hij is komende op die wolken. En dat 'komende' zal dan zo zijn in die eindtijd, dat er nog iets bijgevoegd wordt.

Parousia= tegenwoordigheid of aanwezigheid

Dat komende in de eindtijd dat wij verwachten, is heerlijker dan de doop in de Geest alleen. Ik weet wel als je gedoopt wordt met Gods Geest, dan is Hij in je. En wij zingen: *Laat ons Hem aanbidden*. Maar Hij kan nog op een andere wijze tegenwoordig zijn, en dat is zijn belofte. Toen Hij opgestaan is uit de doden, had hij een verheerlijkt lichaam. Hij was aanwezig bij zijn discipelen. Wij noemen dat zijn *parousia*. Zijn tegenwoordigheid, zijn aanwezigheid. En wij geloven dat hij steeds dichterbij komt als mens, als Zoon des mensen. Gij zult de Zoon des mensen zien komende... Niet alleen door de Geest, maar Hijzelf zal komen, zoals Hij ook aanwezig was bij zijn discipelen. Hij zal op diezelfde wijze terugkomen als ze Hem hebben zien heengaan.

Zijn tegenwoordigheid 'live'

Die tegenwoordigheid, die is meer dus dan de aanwezigheid van de heilige Geest in onze harten. Die *parousia* komt overeen met het tijdperk tussen opstanding en hemelvaart (van 40 dagen). En dan zal hij op bijzondere wijze bij zijn volk zijn, met zijn verheerlijkt lichaam. De Heer zegt: je hoeft niet heen en weer te vliegen om Hem te ontmoeten, want dan wil je Hem ook graag zien. Als Hij dan bij je is als Zoon des mensen, dan staat er:

Mattheüs 24:24 – Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en onderen doen, zodat zij, ware het mogelijk, ook de uitverkorenen zouden verleiden. Zie, Ik heb het u voorzeggd. Indien men dan tot u zegt: Zie, Hij is in de woestijn, gaat er niet heen; zie, Hij is in de binnenkamer, gelooft het niet. Want gelijk de bliksem komt van het oosten en licht tot het westen, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn. Waar het aas is, daar zullen de gieren zich verzamelen.

Geloof dat niet: 'Hij is hier of Hij is daar', omdat er misleiders komen met grote tekenen en wonderen. Met zijn verheerlijkt lichaam is Jezus niet gebonden aan de tijd, Hij kan overal komen, aanwezig zijn.

Dwars door 'bevingen' heen

Dat is de wereldsituatie, en wij zijn daar al aardig ingekomen, als een zwaar onweer. Het is stikdonker, er is spanning onder de mensen, angst onder de mensen. *De zee en branding die een groot geluid geven* (Luk. 21:25), zegt Jezus, die geestelijke wereld die wordt bewogen (Hebr. 12:26-27). Maar die aanwezigheid van de Zoon des mensen in zijn gemeente, dat is als een licht voor ons. Dat is als een licht dat heel de aarde bedekt. Van oost naar west. Niet als de zon die langzaam gaat, maar je kunt Hem overal op elk ogenblik verwachten. Dan zullen ze de Zoon des mensen zien, komende met grote kracht en heerlijkheid op een wolk.

Zijn uitstraling en Zijn werking in ons verveelvoudigd

Het is geen wonder dat er een geweldige uitstraling is als de Heer nu persoonlijk aanwezig is onder ons. Niet alleen door zijn Geest, maar persoonlijk, dan straalt er een geweldige kracht uit en dan wordt de werking van de heilige Geest in ons verveelvoudigd. En dan zullen wij tekenen doen die hij gedaan heeft. En Jezus zegt: *je zult nog grotere werken doen dan ik gedaan heb* (Joh. 14:12).. Dat is onze toekomst.

1 Thessalonicenzen 5:23 – En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te zijn. Die u roept, is getrouwd; Hij zal het ook doen.

In die tijd komt de gemeente tot voltooiing. En tijdens die *parousia*, zal Hij omgaan met zijn volk zoals Hij destijds met zijn discipelen omging. Hij was steeds in de onzienlijke wereld, maar Hij verscheen aan hen op vele wijzen en vele malen. En Hij sprak met hen van mond tot mond. Met zijn verheerlijkt lichaam nam Hij telkens de gestalte aan van vlees en bloed, Hij at zelfs met hen. En wat deed Hij als Hij aanwezig was? Hij bemoedigde zijn leerlingen nog eens extra, Hij onderwees ze:

Handelingen 1:3 – Aan wie Hij Zich ook na zijn lijden met vele kentekenen levend heeft vertoond, veertig dagen lang hun verschijnende en tot hen sprekende over al wat het Koninkrijk Gods betreft.

Dat soort verschijningen zou de gemeente ook kunnen verwachten. En omdat Hij een geestelijk lichaam heeft, een verheerlijkt lichaam, is hij niet gebonden aan geografische ruimte, maar hij zal zich dan toch telkens dan hier, dan daar, over de ganse wereld aan zijn volk openbaren. *Dat zijn zij die Hem verwachten, die zijn Woord liefhebben.*

Gereed worden voor Harmagedon en regeren daarna

En dan zal hij ons ook moeten onderwijzen, want wij krijgen nog een aparte taak. We zullen allereerst gereed moeten zijn voor die grote slag bij Harmagedon en dan zullen we nog een hele wereld moeten gaan besturen. Hoeveel dagen hij daar voor nodig heeft, om dat zijn volk aan het verstand te brengen, weet ik niet. Maar dat zijn taken die wij ons ternauwernood kunnen indenken voor zijn volk. Dan kun je wel zeggen: daar ben ik te gering voor. Maar die discipelen waren ook maar vissers, hoor. Het waren ook geen mensen van de 'high society', van de hoge standen, van het intellect.

Hij zal ons gereedmaken. En dan op deze wijze zegt Paulus, zullen wij hem verwachten:

1 Thessalonicenzen 4:15-18 - Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen.

Wij zullen Hem persoonlijk leren kennen, de méns Jezus. Er is eerst een periode van kennismaking aan voorafgegaan, zullen we maar zeggen. Er staat altijd: Zoon des mensen. Kijk, de Geest woont in ons, maar we willen toch ook wel eens zien wie Hij is, dat Hij als mens toch ook aanwezig is. Hij is een mens zoals wij. De Heer zal zich openbaren. We verblijden ons erin dat we Hem mogen zien. Waarom? Paulus zegt: *omdat we zijn verschijning liefgehad hebben.*

2 Timotheüs 4:8 – voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid, welke te dien dage de Here, de rechtvaardige rechter, mij zal geven, doch niet alleen mij, maar ook allen, die zijn verschijning hebben liefgehad.

Epiphaneia= verschijning

Zijn verschijning hebben we lief. Hij verscheen aan zijn discipelen. Verwachtende de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid voor onze grote God en Heiland Jezus Christus (Tit. 2:13). Zijn *epiphaneia*, zijn verschijning. Dat is een term in de Bijbel die gebruikt wordt voor de komst van Christus vanuit een verborgen achtergrond en die zegeningen met zich meebrengt. Dat is de definitie die je een kerkelijk handboek kunt lezen. Dat is mooi gezegd, goed gedefinieerd door de schrijver.

En Johannes zegt: als hij zal geopenbaard worden, *apocalypsis*, als Zoon des mensen, zullen wij Hem gelijk wezen, want wij zullen Hem zien gelijk Hij is:

1 Johannes 3:2 – Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; (maar) wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.

Vreugde en opgenomen in heerlijkheid

Nou, dan ga je een toekomst tegemoet, dat je zegt: *wat is dat een vreugde! De vreugde die voor ons weggelegd is.* Daarna dan komt ook het tijdstip, dat wij met Hem opgenomen kunnen worden, in dat ondeelbare ogenblik, dat wij in een punt des tijds veranderen, daar worden wij voor klaargemaakt in die *epiphaneia*. Dan zijn wij aan zijn Persoon gewend geraakt. En dat heilsgebeuren noemt de Bijbel: *opnemen in heerlijkheid*. Dat de gemeente weggenomen wordt van de aarde. Ook dat de mensen naar het lichaam dus veranderen. *Dat hun natuurlijk lichaam verzvolgen wordt in dat geestelijke lichaam* (1 Kor. 15:54). Dat noemt de Bijbel *onze vereniging met Hem* (2 Tess. 2:1). Dan worden wij volkomen met Hem verenigd. Niet alleen naar de inwendige mens, maar ook naar de uitwendige mens. En tijdens zijn verschijningen gaat Hij dat krijgsplan met ons bespreken. Net als een generaal, die de kaarten eens tevoorschijn haalt en ieder zijn plek aanwijst waar hij moet strijden, want de antichrist gaat eraan.

1 Korintiërs 15:51-54 – Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen. En zodra dit vergankelijke onvergankelijkheid aangedaan heeft, en dit sterfelijke onsterfelijke aangedaan heeft, zal het woord werkelijkheid worden, dat geschreven is: De dood is verzvolgen in de overwinning.

De antichrist en de zijnen worden overwonnen

Jezus Christus zal door zijn verschijning de antichrist machteloos maken:

2 Thessalonicenzen 2:8 – Dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here [Jezus] doden door de adem zijns monds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt.

Door de uitstraling van Zijn aanwezigheid wordt de antichrist machteloos gemaakt als Hij komt en Hij zal hem doden door de adem zijns mond, dat is zijn woord. Dat zijn de twee overwinningen die behaald worden. **De ruiter op het witte paard gaat uit, het woord Gods** (Openb. 19:11), *en daarachter komt dan die schare van die heilsarmee, ook in witte klederen*, dan zegt de Here: we behalen de overwinning door Mijn verschijning, dan zullen zij hun kracht verliezen, door de geweldige heerlijkheid. Ze zullen ter aarde vallen, bij wijze van spreken zoals Paulus dat deed op de weg naar Damascus, en dan zal Hij hen doden door zijn Woord, de adem zijns monds.

Niet alleen op de wolken, maar met de wolken

Kolossenzen 3:4 – Wanneer Christus verschijnt, die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid.

Hier staat nog dat wij mét Hem zullen verschijnen als hij verschijnt. Als wij verheerlijkt zijn, als Hij zijn gemeente opgenomen heeft, dan staat er niet: hij komt *op* de wolken maar hij komt *mét* de wolken. Ziet u het verschil? Dat is wel degelijk een groot verschil in de Griekse taal. Hij komt op de wolken en Hij is komende met de wolken. Het één volgt op het ander. Je kunt ze niet van elkaar scheiden. Als hij de strijd met de antichrist aangaat, dan komt hij mét de wolken. Dan komt hij met die wolkenformaties, zijn volk, die hem gelijkvormig zijn geworden, **aan het beeld van de Zoon gelijkvormig** (Rom. 8:29).

De zonen van God, Hem gelijkvormig

Die slag wordt verloren door de antichrist en het beest. En dan krijgen wij het wereldbestuur in handen. Hoe doet hij dat? Hij komt met zijn wolken. *Hij openbaart zich met zijn volk. Die wereld die zal bestuurd worden door de Zoon des mensen en Hij gebruikt daar de zonen van de mensen voor, die tegelijkertijd zonen van God zijn, zoals Hij de Zoon van God is. De schepping zucht naar de openbaring van de zonen Gods* (Rom. 8:19), die aan het beeld van de Zoon gelijkvormig zijn. De schepping zucht naar de openbaring van de zonen des mensen die het beeld van de Zoon des mensen gelijk zijn. En zo zal de wereld bestuurd worden door de gemeente van Jezus Christus. Haar leden zijn allemaal hemelburgers. Ze hebben allemaal een verheerlijkt lichaam, en zij zullen verschijnen met Hem.

En zo zullen ze regeren. Er zal geen plaats op aarde zijn, of elke keer zullen ze merken: daar is iemand die verschijnt en ons onderricht, of ons bevrijdt van een nog

inwonende macht. Zij prediken ons **het eeuwige evangelie** (Openb. 14:6), dat is immers hun taak.

Filippus als voorproef van ergens anders verschijnen

Op deze wijze zullen ze dat doen, zoals Filippus dat deed: hij werd weggenomen en hij werd gezien te Asdod, midden in een heidens land:

Handelingen 8:39 – En toen zij uit het water gekomen waren, nam de Geest des Heren Filippus weg en de kamerling zag hem niet meer, want hij ging zijn weg met blijdschap. Maar Filippus bleek te Asdod te zijn; en hij trok rond om het evangelie te prediken aan alle steden, totdat hij te Caesarea kwam.

Zo zal het dan ook gaan met de gemeente. Ze blijven tot de onzienlijke wereld behoren. Prijs de Heer als je zulke dingen toch mag zien! Dat hoor en lees je nu eens.

De boodschap van het Koninkrijk der hemelen

Dan kun je wel zeggen: ik heb thuis ook een boekje, maar daar staat het beslist niet in, want dit is een gedachtewereld die je alleen kunt zien in vereniging met de boodschap van het Koninkrijk der hemelen. Als je die leer niet brengt, dan kun je ook die gedachten niet tevoorschijn brengen. Maar dit is gewoon een opbouw op iets wat wij al geleerd hebben, wat wij al verstaan.

Wat geen oog heeft gezien, geen oor heeft gehoord...

Paulus zou zeggen, prijs de Heer dat Hij ons die dingen openbaart die in je natuurlijk hart niet zijn opgekomen, maar die de Heer weggelegd heeft voor allen die Hem liefhebben! (1 Kor. 2:9). Hij komt mét de wolken en de hele schepping zal dat zien, vriend en vijand. Ze zullen het allemaal zien. Daar begint de Openbaring mee: **(SV) Openbaring 1:7 – Ziet, Hij komt met de wolken en alle oog zal Hem zien, ook degenen, die Hem doorstoken hebben; en alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven; ja, amen.**

Ik citeer ten slotte Lied 231 vers 3 uit het Liedboek der kerken:

*U, die als Heer der heerlijkheid
verrees tot heil der volken,
verwachten wij in majesteit
eens weder op de wolken.
Hij komt, elks oog zal Hem dan zien,
ook die Hem heeft doorsteken!
Elk zal Hem juichend hulde biën
of om ontferming smeken.*

Voor eeuwig verschijnende met de Heer en toch hemelburger blijvend. Dat is onze toekomst! Amen.

GEDICHT: LEEF DE LIEFDE

door Annelies Smeenk-van de Velde

LAAT JE LEIDEN DOOR GODS GEEST (EN NIET DOOR JE BEGEERTEN)

*Naar de MP3 van een toespraak gehouden in de
VEG Kampen op 2025-09-21*

Door Lauris van Eekeren

Wat begeerte is

We gaan het hebben over begeerte. Daar heb ik over nagedacht en ik wil graag delen met jullie wat de Bijbel erover zegt. De Bijbel spreekt namelijk best veel over begeerte. Het begint al in het begin van Genesis met Adam en Eva in het paradijs.

Wat zijn synoniemen van begeerte? Ten eerste verlangen, wens - dat klinkt positief -, maar ook neiging, hunkering, dan krijg je al een negatievere associatie.

En vervolgens drang, belustheid, lust, hartstochten. Bij dat laatste denken we misschien wel het meest aan met begeerte, want hartstochten, lust wordt in de wereld vaak verbonden met de uitwassen van seksualiteit. Terwijl je ook begeerte kan hebben naar bijvoorbeeld een chocoladereep, om maar iets te noemen.

Het is dus niet zo dat begeerte altijd negatief hoeft te zijn. En bovendien, seksualiteit is niet negatief, want het is ook door God geschapen, en anders waren we hier helemaal niet. Begeerte is dus eigenlijk een sterk verlangen, zou ik zeggen.

God begeert ook

In de Bijbel staat zelfs dat God ook begeert:

Jacobus 4:5 – Of meent gij, dat het schriftwoord zonder reden zegt: De geest, die Hij in ons deed wonen, begeert Hij met jaloersheid. In de NBV is het anders vertaald: *Hij die ons het leven gaf, maakt er vurig aanspraak op.*

God begeert onze geest, Hij verlangt er dus vurig naar met ons verbonden te zijn. Zelfs als jij met je geest bij de verkeerde zit, bij de duivel, dan wordt God jaloers. Dat lees je ook bijvoorbeeld in: *Exodus 20:5a – Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen; want Ik, de Here, uw God, ben een naijverig God.*

Na-ijverig betekent jaloers. God wil niet dat wij met andere 'goden' verbonden zijn. Dat is dus ook positieve jaloersheid.

Jezus begeert eveneens en David ook

Ook Jezus begeerde: *Lukas 22:15 – En Hij zeide tot hen: Ik heb vurig begeerd dit Pascha met u te eten, eer Ik lijd.*

Jezus begeerde dus te eten met zijn discipelen. En er zijn meer voorbeelden in de Bijbel van begeerte die positief is. Bij David bijvoorbeeld in de Psalmen: *Psalm 42:2 – Gelijk een hinde die naar waterbeken smacht, zo smacht mijn ziel naar U, o God.*

Je kunt dus net als David met je hele ziel hele goede dingen begeren of daarnaar smachten.

Inderdaad gaf David ook ruimte voor slechte begeerte, toen hij naar de vrouw van een ander verlangde. Dat leidde tot overspel en moord.

Hoe ga je met begeerten om?

De kern is dus dat begeerte niet verkeerd is. Je kunt namelijk iets goed en ook iets verkeerd begeren. Dus het is belangrijk hoe je met begeerte omgaat. Daar kom ik zo op.

Welke verlangens kende Paulus?

Nog een voorbeeld uit de bijbel. Paulus begeerde of verlangde ook: *Filippenzen 1:23-24 – Van beide zijden word ik gedrongen: ik verlang heen te gaan en met Christus te zijn, want dit is verreweg het beste; maar nog in het vlees te blijven is nodiger om uwentwil.*

Paulus verlangt er naar bij Christus te zijn voor eeuwig, maar hij komt tot de conclusie dat het nodig is hij nog een tijdje verder leeft op deze aarde, zodat hij nog tot nut kan zijn voor de gemeente. Dus hij verlangt naar iets, maar komt uiteindelijk tot iets anders. Al met al is begeerte dus zeker niet iets verkeers. Het is op zichzelf genomen neutraal, maar wel belangrijk is dat je je laat leiden door Gods Geest.

Verkeerde begeerten

Er kunnen namelijk wel verkeerde begeerten zijn. Een voorbeeld: *1 Johannes 2:16 – Want al wat in de wereld is: de begeerte des vlezes, de begeerte der ogen en een hovaardig leven, is niet uit de Vader, maar uit de wereld.*

We moeten dus goed onderscheid maken. Wat verkeerd is, is in ieder geval niet uit de Vader - want Die is enkel goed - maar 'uit de wereld'.

Verleiding ontstaat uit onze eigen begeerte

Wij weten ook dat de duivel ons op het verkeerde pad wil brengen door ons - via het inspelen om onze eigen begeerten - te laten zondigen. Jakobus vertelt helder hoe zonde tot stand komt en hoe begeerte hierin werkt: *Jakobus 1:13-15 – Laat niemand, als hij verzocht wordt, zeggen: Ik word van Godswegen verzocht. Want God kan door het kwade niet verzocht worden en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking. Maar zo vaak iemand verzocht wordt, komt dit voort uit de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte. Daarna, als die begeerte bevrucht is, baart zij zonde; en als de zonde volgroeid is, brengt zij de dood voort.*

Jakobus geeft hier ook helder aan wat je *eigen rol* daarin is. God verleidt niet tot slechte dingen, maar de verleiding komt voort uit onze *eigen* begeerte. Gaan we mee met het 'verhaal' van de duivel of maken we de *goede keuze* onder leiding van Gods Geest? De keuze is dus aan ons. Ga je met het ene mee of met het andere? Luister dus niet naar de gladde praatjes van de duivel, maar naar wat God zegt. Aan jou de keuze! Kies alsjeblieft het goede. Je ziet dat het een doodlopende weg is, want als je in verkeerde keuzes blijft 'hangen' en

je gaat er in door en door, dan wordt de zonde volgroeid en 'brengt zij de dood voort'. Dus blijf er niet in 'liggen'!

De begeerte die leidt tot de zondeval

Ik zei al dat in het begin van de Bijbel het al mis gaat met de menselijke begeerte. God heeft de mens goed geschapen, maar er ontstaat al vrij snel een 'misser': *Genesis 3:6 – En de vrouw zag, dat de boom goed was om van te eten, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, dat de boom begeerlijk was om daardoor verstandig te worden, en zij nam van zijn vrucht en at, en zij gaf ook haar man, die bij haar was, en hij at.*

De duivel speelt in op de begeerte die op zich niet verkeerd was, want in het begin was alles goed. God heeft geen foutje gemaakt in het 'systeem', zal ik maar zeggen. Het was geen foutje dat de mens tot keuzes in staat werd gesteld. De mens mag God volgen of niet, hij heeft een *eigen keuze* daarin. Maar de mens gaat helaas heel snel mee in de verleiding van de duivel. Want de duivel, de slang, die verleidt de mens met gladde praatjes: *kijk eens wat een mooie vrucht. Ach, heeft God echt gezegd dat je dit niet mag eten? Ja, dat zegt hij alleen maar, omdat...*

Dat gebeurt misschien ook in je eigen leven: ach, dat valt toch wel mee, je moet niet 'Roomser dan de paus' zijn. Je kent het allemaal wel... Waardoor je misschien denkt: oké dan, laten we maar niet te moeilijk doen. Terwijl je het eigenlijk niet wilt, of je voelt aan dat het niet naar Gods wil is.

Het vervolg: Kain heerst niet over zijn begeerte

De mens wordt na de bevruchting tot zonde uit het paradijs gezet en krijgt kinderen: Kaïn en Abel. Een hoofdstuk verder gebeurt het al dat Kaïn Abel dood slaat, omdat hij jaloers is op het offer van Abel dat wél door God aanvaard wordt en het zijne niet. Zo snel kan het gaan als je begeerte de leiding geeft in je leven in plaats van God. *Genesis 4:6-7 – En de Here zeide tot Kaïn: Waarom zijt gij toornig en waarom is uw gelaat betrokken? Moogt gij het niet opheffen, indien gij goed handelt? Doch indien gij niet goed handelt, ligt de zonde als een belager aan de deur, wiens begeerte naar u uitgaat, doch over wie gij moet heersen.*

Dus Kaïn is jaloers, hij loopt te mokken. En God ziet dat en Hij ziet het gevaar. De zonde ligt op de loer, begerig om jou in je greep te krijgen. Goede kans voor de duivel, hij kan de een de ander laten vermoorden. God ziet het gevaar, hij waarschuwt en geeft ook een opdracht: jij moet *sterker* zijn dan die begeerte die aan je trekt. Jij

moet (en kan) daarover heersen! Maar helaas Kaïn doet het niet, hij slaat zijn broer dood en jullie kennen het verhaal hoe het verder gaat.

Van kwaad tot erger, een nieuw begin met Noach

En de geschiedenis van de eerste mensen gaat van kwaad tot erger. Op een gegeven moment staat er ook: *Genesis 6:5 – Toen de Here zag, dat de boosheid des mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten te allen tijde slechts boos was, berouwde het de Here, dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het smartte Hem in zijn hart.*

Dus als de mens zich helemaal overgeeft aan zijn eigen begeerten en wat er in zijn hart opkomt, dan gaat het klaarblijkelijk van kwaad tot erger. God zegt dan dat hij opnieuw wil beginnen - de zondvloed komt - en dan begint Hij opnieuw met Noach. Hij hoopt dat het weer goedkomt met de mens, dat is het verlangen van God. Maar het gaat ook daarna niet goed. Ook daarna komen er weer veel mensen die slechte dingen doen, omdat ze zich niet laten leiden door God, maar door waar zij zin in hebben.

De tien geboden: Ook 'Gij zult niet begeren...'

Omdat God niet opgeef. De eerste oplossing na de zondvloed met Noach had niet gewerkt. Er moet een nieuwe oplossing komen. Dus God gaf de tien geboden, maar ook dat werkte niet. En opvallend: ook in de tien geboden staat als laatste ook de waarschuwing over de begeerte. *Exodus 20:13-17 – Gij zult niet doodslaan. Gij zult niet echtbreken. Gij zult niet stelen. Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste. Gij zult niet begeren uws naasten huis; zij zult niet begeren uws naasten vrouw, noch zijn dienstknecht, noch zijn dienstmaagd, noch zijn rund, noch zijn ezel, noch iets dat van uw naaste is.*

'Gij zult niet begeren wat van uw naaste is'. Het maakt niet uit wat het is. En ook voor de andere geboden, geldt dat het kan ontstaan door begeerte. Je slaat niet zomaar iemand dood, je steelt niet zomaar, het begint bij je eigen verlangens, je hartstochten, je begeerten. Het begint in je hart en leidt tot wat het gevolg is: de daad. En als wat in je hart is niet goed is, leidt het ook tot slechte daden.

Een voorbeeld uit de Bijbel is David. David kijkt eerst uit het raam en kijkt naar die vrouw Bathseba. Dat hij uit het raam kijkt en de vrouw ziet, kun je hem niet kwalijk nemen. Maar het is zijn keuze, om er naar te *blijven*

kijken en vervolgens *plannen daarbij* te maken, hoe kan ik die vrouw krijgen? Zijn begeerte wordt bevrucht en het leidt tot zonde. Dus dat je af en toe ergens mee geconfronteerd wordt, kun je in deze wereld niet altijd voorkomen, maar *hoe ga je er mee om?*

Het nieuwe testament; laat je leiden door Gods Geest!

Waarom is het zo belangrijk, om die slechte begeerte niet te laten overwinnen? Het leidt tot de dood, zoals Jakobus schreef. Je gaat daarmee je ondergang tegemoet als je je daardoor laat leiden. Als je je alleen maar door je gevoel laat leiden bijvoorbeeld. Want gevoel is iets wat door God gemaakt is, maar het is niet gemaakt, om je daardoor te laten leiden! Het moet niet op de troon zitten! De leiding in jouw leven zou God via zijn Geest moeten hebben. Dan maak je de goede keuzes.

Broeder Van den Brink zei ooit: *"Laat je niet leiden door gevoel of verstand, maar door Gods Geest."* Zowel gevoel als verstand moeten onder leiding van de heilige Geest gebracht worden, *onder Gods autoriteit*. Want anders kunnen er 'rotte' dingen ontstaan.

Verwijder verkeerde begeerten met 'wortel en tak'

Je moet de wortel van verkeerde begeerten helemaal verwijderen uit je leven. Als je een plant uit de grond trekt met een kluit wortels, moet je *alle* wortels verwijderen uit dat stukje grond, wil die plant daar niet weer terugkomen.

Wandel door de Geest en laat je wandel niet bepalen door de begeerten

Het brengt ellende en 'gedoe' (als gevolg van die zonde) voort als je je niet laat leiden door Gods Geest. Niet dat je daarvan gevrijwaard bent als je de weg met God gaat, maar de Bijbel geeft aan dat een leven met God, de vruchten van God voortbrengt. In Galaten 5:13-26 staat dat helder beschreven:

Galaten 5:13-26 – Want gij zijt geroepen, broeders, om vrij te zijn; (gebruikt) echter die vrijheid niet als een aanleiding voor het vlees, maar dient elkander door de liefde. Want de gehele wet is in één woord vervuld, in dit: gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Indien gij echter elkander bijt en vereet, ziet dan toe, dat gij niet door elkander verslonden wordt. Dit bedoel ik: wandelt door de Geest en voldoet niet aan het begeren van het vlees. Want het begeren van het vlees gaat in tegen de Geest en dat van de Geest tegen het vlees – want deze staan tegenover elkander – zodat gij niet

doet wat jij maar wenst. Indien jij u echter door de Geest laat leiden, dan zijt jij niet onder de wet. Het is duidelijk, wat de werken van het vlees zijn: hoererij, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, veten, twist, afgunst, uitbarstingen van toorn, zelfzucht, tweedracht, partijschappen, nijd, dronkenschap, brasserijen en dergelijke, waarvoor ik u waarschuw, zoals ik u gewaarschuwd heb, dat wie dergelijke dingen bedrijven, het Koninkrijk Gods niet zullen beërven. Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Tegen zodanige mensen is de wet niet. Want wie Christus Jezus toebehoren, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd. Indien wij door de Geest leven, laten wij ook door de Geest het spoor houden. Wij moeten niet praalziek zijn, elkander tartend, elkander benijddend.

Door omgang met God verlang je steeds meer wat God wil

We hebben Gods Geest gekregen, om ons te helpen weerstand te bieden tegen de verlangens die niet van God komen. Je hebt begeerten uit jezelf ('van het vlees') én je hebt wat Gods Geest wil, het één staat tegenover het ander. Als je met God omgaat, word je steeds meer afkerig van verkeerde begeerten, tenminste dat hoop ik, en ga je steeds meer verlangen naar wat God wil. Dat is namelijk een proces: steeds meer afkerig ervan worden van het slechte, en tegelijk steeds meer naar het goede verlangen.

Als je het hele rijtje van 'ellende' leest in deze bijbeltekst, dan denk je niet: nou, dat lijkt me heel erg 'leuk', toch? Nee, je laten meeslepen door begeerten, leidt niet tot vrede in jezelf en niet tot vrede met je omgeving. Wie zich dus aan deze dingen overgeeft, heeft geen deel aan het Koninkrijk van God, staat er. De vrucht van Gods Geest daarentegen is een veel 'leuker' rijtje, en veel beter om mee bezig te zijn ook: liefde, vrede, blijdschap, vriendelijkheid, etc. Veel aantrekkelijker lijkt me!

Hengel niet meer naar je zonden

Met Jezus sta je op tot een nieuw leven, de doop is daar een mooi beeld van. Je laat je oude leven achter en staat op in een nieuw leven met God. Hij heeft alle zonden van de hele wereld op het kruis gebracht. Ga er daarom niet meer naar 'vissen', het is voorbij, Jezus heeft de

zondeschuld betaald. En onder leiding van de heilige Geest kunnen we behouden aankomen.

Een laatste bijbeltekst: Romeinen 6:16-18 – *Weet jij niet, dat jij hem, in wiens dienst jij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven, hetzij dan van de zonde tot de dood, hetzij van de gehoorzaamheid tot gerechtigheid? Maar Gode zij dank: jij wáárt slaven der zonde, doch jij zijt van harte gehoorzaam geworden aan die vorm van onderricht, die u overgeleverd is; en, vrijgemaakt van de zonde zijt jij in dienst gekomen van de gerechtigheid.*

Laten we daarmee bezig zijn. Onder leiding van de heilige Geest kunnen we dat aan en zo kunnen we overwinnen! AMEN.

DE EINDTIJD:

WORDT DE GEMEENTE VOOR DE GROTE VERDRUKKING OPGENOMEN? (1)

Kan Jezus vannacht al komen?

Door Jildert de Boer

We gaan in vier artikelen een eindtijdleer - zie de titel - bespreken, die (ook) in onze tijd erg populair is en door velen als de waarheid wordt gezien. We zullen deze leer aan de hand van de Bijbel onderzoeken en toetsen. We komen deze mede-christenen, die er geloof aan hechten, regelmatig tegen en we hebben geen moeite met hen als mens. Echter, het is van groot belang wat meer te weten over de leer die zij voorstaan en hoe wij er zelf qua eindtijdvisie in staan. Onder hen zijn er velen die oprecht de Heer willen dienen. We willen niet op 'de man', maar op 'de bal' spelen, dat wil zeggen: het ontzenuwen van deze leer. Belangrijke Schriftgedeelten in verband met ons onderwerp zijn: 1 Tess. 4:13-18 en 1 Kor. 15:50-54 met aanvullend Matt. 24:21-22, 29-31 en 2 Tess. 2:1-4. Op die teksten komen we nog wel terug en op meerdere andere die ook worden aangehaald om een schijnbare ruggensteun aan deze overheersende visie - de opname van de gemeente vóór de grote verdrukking - te geven.

Het is ook van belang bij wat de schrijver aangeeft zelf aan de hand van de Schrift na te gaan, of deze dingen zo zijn.

De klassieke en gangbare leer van de bedelingen

Ongetwijfeld hebt u wel eens gehoord van de bedelingenleer, of hebt u mensen ontmoet die deze visie op de Bijbel aanhangen. En zo niet, dat ontdekt u gaandeweg lezende wel wat die kijk op de Bijbel inhoudt. De gewone, gematigde bedelingenleer, onderscheidt doorgaans zeven tijdperken aan heilsdispensaties. Deze visie is in ons land met veel verve verdedigd door de broeders van de Vergadering van Gelovigen, zoals H.C. Voorhoeve en niet in het minst door de Maranatha-beweging, vooral via het blad *'Het Zoeklicht'* dat sinds 1919 bestaat en nog altijd verschijnt en toentertijd opgericht werd door Johannes de Heer. Diens zangbundel veroverde destijds ook de harten van velen in de traditionele kerken en wiens verdienste van Johannes de Heer is ook dat hij weer aandacht vroeg voor de wederkomst van Jezus en de tekenen der tijden.

De bedelingsvisie spreekt achtereenvolgens over:

1. De bedeling van de onschuld (de hof van Eden).
2. De bedeling van het geweten (van zondeval tot zondvloed).
3. De bedeling van menselijke regering of gezag (van zondvloed tot toren van Babel).
4. De bedeling van de belofte (Abraham en zijn nageslacht).
5. De bedeling van de wet (Sinaï tot Golgotha).
6. De bedeling van de genade (Golgotha tot de zogenaamde opname van de gemeente).
7. De bedeling van het Koninkrijk (het vrederijk als 1000 jarige periode tot en met het laatste oordeel).

Deze indeling is niet heel gek, maar als je er een systeem van gaat maken en er ongerijmde en onjuiste gevolgtrekkingen aan verbindt, kan het zomaar een dubieuze en verkeerde leer worden die het gevaar heeft je geestelijk helemaal op het verkeerde been te zetten.

Opmaat naar de opname vóór de grote verdrukking

Een vaak gehoorde gedachte is, dat - voordat John Nelson Darby vanaf ongeveer 1830 de opname van de gemeente voor de grote verdrukking ging verkondigen - deze opvatting niet of nauwelijks voorkwam in de kerkgeschiedenis. Dat is te kort door de bocht, want er zijn wel sporen eerder van te vinden.

In de vroege kerkgeschiedenis leerde *Ephraem de Syriër* (306-373) dat alle gelovigen aan de grote verdrukking zouden ontsnappen door de bijeen verzameling tot de Heer. Hij leerde ook een letterlijke antichrist die in een letterlijk herbouwde tempel te Jeruzalem zou zitten en

een letterlijke drie en half jarige grote verdrukking. Hij geloofde in een nabije, op handen zijnde wederkomst van Christus.

Justinus de Martelaar (100-165) spreekt al van fasen in de geschiedenis van Gods plan: van Adam-Abraham, van Abraham-Mozes, van Mozes tot Christus en van Christus tot de eeuwige staat. Op een vergelijkbare manier sprak *Irenaeus* (120-202) van 'bedelingen': van de schepping tot de zondvloed, van de zondvloed tot de wet, van wet tot het evangelie, van het evangelie tot de eeuwige staat.

In 1585 bedacht de *Jezuïet Francisco De Ribera* (1537-1591) de zogenaamde *futuristische interpretatie* van de Bijbel. Dat wil zeggen dat de komst van de antichrist - met de zeventigste jaarweek (Dan. 9:24-27) - vlak voor de wederkomst van Jezus, naar de toekomst verplaatst wordt.

Het futurisme komt van het Engelse woord 'future' (= toekomst). Openbaring wordt daarbij voornamelijk als toekomstig gezien, evenals de (komende) antichrist. Men gebruikt ook vaak de aanduiding bedelingenleer of dispensationalisme: de tijd wordt in periodes (bedelingen) ingedeeld. Ribera leerde een letterlijk herbouwd Babylon, een letterlijk herbouwde tempel in Jeruzalem, een antichrist in de eindtijd, en dergelijke.

In de zeventiende eeuw werd het geloof in de 'opname van de gemeente' door de Amerikaanse puriteinen *Increase Mather* (1639-1732) en zijn zoon *Cotton Mather* (1663-1728) verbonden met het pre-millennialisme (= Jezus komt voor de periode van 1000 jaar). De gelovigen zouden worden opgenomen, daarna zouden de oordelen de aarde treffen (de grote verdrukking) en vervolgens zou het duizendjarige Koninkrijk van de Messias (= millennium) aanbreken.

In 1788 werd door *Morgan Edwards* (1722-1792), een Baptistenvoorganger in Philadelphia, gezegd dat de opname vóór de plagen van de grote verdrukking zou plaatsgrijpen. Hij geloofde in een grote verdrukking van drie en een half jaar.

In 1790 completeerde de Rooms-Katholieke priester-Jezuïet *Manuel de Lacunza* (1731-1801) *'The Coming of the Messiah in Glory and Majesty'* zijn visie over de opname. In 1826/1827 werd dit boek uit het Spaans door de Schotse predikant *Edward Irving* (1792-1834), de voorloper van de Katholiek-Apostolische beweging, in het Engels vertaald en uitgegeven.

In 1830 had de vijftienjarige *Margareth MacDonald* in Schotland, een aanhangster van Edward Irving, een

visioen waarin zij zag dat de Gemeente zou worden opgenomen van de aarde vóór de grote verdrukking. De Amerikaan Dave Mac Pherson die hier een aantal boeken aan wijdde, waaronder *'The incredible cover up'* en *'The unbelievable Pre-Trip Origin'*, zag dit visioen van de jonge Schotse vrouw als de 'opmaat' van de leer van de opname van de gemeente vóór de grote verdrukking. Het standpunt dat dit visioen zo bepalend geweest zou zijn, is aanvechtbaar, gezien wat ik in het voorafgaande te berde bracht over eerdere aanwijzingen voor de stellingname van de opname voor de grote verdrukking. Daarmee kan de veronderstelling, dat deze leer een late uitvinding in de kerkgeschiedenis is, van tafel.

Overeenkomst en verschillen tussen Darby (voorman Vergadering van gelovigen) en Irving (voorloper Katholiek-Apostolischen): kleine duik in geschiedenis

Het is *John Nelson Darby* (1800-1882) geweest - grondlegger van de Vergadering van Gelovigen (of: Broederbeweging) - die de gedachte van de 'pre-tribulational rapture' (opname vóór de grote verdrukking) verder ontwikkelde en nader onderbouwde. Het is niet aannemelijk dat hij aanhaakte bij het visioen van de jonge Margareth MacDonald, gezien zijn gereserveerde kijk op een aantal van de gaven van de Geest in de huidige bedeling van genade. Mogelijk borduurde hij wel verder op wat Morgan Edwards had verkondigd en nog waarschijnlijker op het door Irving in het Engels vertaalde boek van Manuel de Lazunca. Het ligt althans voor de hand dat hij mogelijk mede op het boek van deze Jezuïet verder bouwde aan deze doctrine, maar te bewijzen valt dit niet.

Wij weten dat de belangrijkste voorloper, Edward Irving, van de Katholiek Apostolische beweging die rond 1830/1835 begon, *op het punt van de opname (= rapture) voor de grote verdrukking (= tribulation)* verwantschap had met John Nelson Darby, de pionier van de Broederbeweging (= Vergadering van Gelovigen). Irving geloofde in het herstel van de bedieningen van apostel en profeet in de eindtijd en in het functioneren van de Geestesgaven. Dit werd ingebed in een *hoogkerkelijke liturgie* met ambts-gewaden (in dat opzicht in zekere zin te vergelijken met de Anglicaanse kerk). Er werden in het 'Katholiek-Apostolische Werk' vanaf 1835 twaalf eindtijdapostelen via profetie geroepen, om de opname voor te bereiden, maar de laatste van deze apostelen, Valentine Woodhouse, overleed in 1901, waardoor het werk

langzamerhand als een nachtkaaars dreigde uit te gaan. Men durfde namelijk geen nieuwe apostelen aan te stellen en zo bleven zij in stilte op de wederkomst van de Heer wachten...

Al in 1863 - toen er al diverse nieuw geroepen apostelen gestorven waren - werd er een nieuwe apostel geroepen: Friedrich Wilhelm Schwarz (1815-1895) te Hamburg en later apostel voor Nederland te Amsterdam, en zo begonnen de Hersteld Apostolischen die - in tegenstelling tot het 'oude werk' van 1835 - telkens weer nieuwe apostelen, geroepen door profetie, gingen inzetten. De Hersteld Apostolische Zendingkerk bleef bijbelgetrouw, maar ondervond naderhand meerdere scheuringen, allereerst die met het 'nieuwe licht' in 1897.

'Het nieuwe licht' zag veelal het eigentijdse, levende apostelwoord als hoger dan het Bijbelwoord van de dode apostelen van de begintijd. In hun midden werd het ambt van profeet en de profetie van lieverlee afgeschaft en zij installeerden het fenomeen 'stamapostel' (met bijna pauselijke allures). Typerend is een waargebeurde anekdote over de eerste stamapostel, Friedrich Krebs (1832-1905): *Hij kwam ergens in de broederkring. Bij zijn binnenkomst krijgt hij een stoel aangeboden, echter niet aan het hoofd van de tafel, hoewel daar een indrukwekkende zetel klaar stond. Op de vraag, waartoe die stoel dan diende, werd geantwoord: 'Die is voor de Heer als Hij wederkomt.' Daarop liep 'Vater' Krebs tot aller ontzetting op de stoel toe, ging zitten en zei simpelweg: 'Dann ist jetzt der Herr gekommen...'*

Later werden zij 'Nieuw Apostolischen' genoemd. Stamapostel J.C. Bischoff verkondigde vanaf 1950 de zogenaamde 'stamapostelboodschap', waarin hij verklaarde: *'De Heer komt bij mijn leven, om de zijnen tot Zich te nemen'*, maar hij overleed op 6 juli 1960 zonder dat de Heer daadwerkelijk was gekomen en dit bracht een enorme verwarring en had scheuringen ten gevolge. Wel zien we in de laatste decennia een kentering dat men in de Nieuw Apostolische Kerk de Bijbel weer serieuzer is gaan nemen.

En tenslotte ontstond in 1951 'Het Apostolisch Genootschap', de meest vrijzinnige tak in deze beweging, dat de apostel Lambertus Slok vereerde als een god, de weekbrief van de apostel centraal stelde in de diensten (in plaats van de Bijbel), Jezus slechts als een goed voorbeeld zag en als ritueel toevoegde 'het sluiten van het levensboek' (want men geloofde niet in

leven na de dood of opstanding). Feitelijk had men niets meer met het oorspronkelijke gedachtengoed van Edward Irving en wat overbleef is slechts religieus-humanisme.

Zo is het Apostolische Werk in haar geschiedenis - van bijbelgetrouw tot vrijzinnig - op termijn gefragmentariseerd en versplinterd in diverse groepen. Al die verdeelde 'apostolischen' handhaven net als de tien kerken met 'gereformeerd' in de naam de kinderdoop. Tegelijkertijd kunnen we ook van de Pinksterbeweging zeggen dat deze talrijke stromingen in een bonte verscheidenheid kent en het er weinig beter vanaf heeft gebracht...

Darby geloofde niet - zoals Irving - in het herstel van de bedieningen van apostel en profeet, zoals die ook in de vroege kerk voorkwamen en hij stond afwijzend tegenover bepaalde gaven in onze tijd (zoals profetie, spreken in tongen, genezing en demonenuitdrijving). De wel naar hem vernoemde Broederbeweging ('Darbisme', een naam die zij zelf niet wenselijk achten) heeft een typisch laagkerkelijk gehalte (bijv. in de oorspronkelijke Vergadering het a-capella zingen zonder muziekinstrumenten, JdB) en het accent valt in de Vergadering van gelovigen op eenvoud de soberheid en het principe *"gij zijt allen broeders"* (Matt. 23:8) (met vrijheid van spreken voor de broeders, waarbij echter de zusters in elk opzicht - op het zingen na - moesten zwijgen, JdB). Tegenwoordig bestaan er nog steeds klassieke Vergaderingen met deze traditionele inslag, maar ook Vergaderingen die zijn opgeschoven naar het evangelische midden. Of Vergaderingen die zelfs openstaan voor charismatische invloeden, zoals we bijvoorbeeld zien in de ontwikkeling van een bekende bijbelleraar als Willem Ouweneel.

Ontwikkeling van de opname- en de bedelingenleer

Deze visie is vooral vanaf rond 1830 op nogal grote schaal naar voren gebracht, namelijk: de opname van de gemeente vóór de grote verdrukking werd voor waar gehouden en daarbij kreeg het natuurlijke volk Israël de hoofdrol toebedeeld in de eindtijdvisie (met reductie op de gemeentevisie, JdB). De verbreiding van deze opnamevisie nam een hoge vlucht, en is vóór 1830 nooit in zo'n sterk uitgewerkte vorm naar voren gebracht. Een hoge vlucht kreeg zij bovenal door de *Scofield Reference Bible* met haar voetnoten. Daarbij werd en wordt er gewerkt volgens de regel van letterlijke interpretatie van profetie, behalve wanneer dat tot contradictie of

absurditeit leidt. In 1878 publiceerde William E. Blackstone (1841-1935) zijn werk getiteld 'Jezus komt' onder zijn initialen WEB, dat breed werd ontvangen en een klassiek werk blijft. Het werd destijds in meer dan veertig talen vertaald en beleefde vele drukken en Blackstones werk droeg bij aan de heropleving van de opname-theologie.

Iemand die ook vermeld kan worden is de Amerikaanse baptistenvoorganger Clarence Larkin (1850-1924) die befaamde profetische kaarten over de heilsgeschiedenis en de eindtijd maakte. Zijn hoofdwerk was het boek *'Dispensational Truth'* (in het Nederlands vertaald onder de titel 'Gods plan met de wereld') dat in binnen- en buitenland wijde verspreiding kreeg.

John Nelson Darby geloofde dat de geschiedenis is op te delen in zeven aparte perioden (bedelingen). Op zich hoeft een dergelijke indeling niet per definitie foutief te zijn. Echter, men heeft als uitgangspunt dat God Zich in elke bedeling op een andere wijze met de mensheid omgaat. In directe zin spreekt de Bijbel maar over twee bedelingen: de oude en de nieuwe (Gal. 4:24). Wanneer de oorspronkelijke bedelingenleer naar Darby en Scofield consequent wordt toegepast, heeft dat enorm grote gevolgen voor de uitleg van de Bijbel.

De bedelingenleer en de opnameleer gaan vaak hand in hand. De term Maranatha-leer wordt ook wel gebruikt, maar misschien meer door tegenstanders, en het een en ander gaat bijna altijd gepaard met de natuurlijke Israëlleer.

Ook een groot deel van de Pinksterbeweging heeft de leer van de opname voor de grote verdrukking, inclusief de Israëlleer, overgenomen en omarmd, hoewel de kringen waar deze eindtijdvisie ontstaan is - in elk geval in de oorspronkelijke vorm - juist weinig tot niets moesten hebben van de pinksterleer en de pinksterervaring van de doop in de Geest en evenmin van bepaalde belangrijke geestelijke gaven voor vandaag. Hoogst merkwaardig!

De opnamevisie van Hal Lindsey en Jenkins/La Haye

Een grote vlucht heeft deze visie gekregen door de populaire Hal Lindsey-boeken, die vanaf de zeventiger jaren miljoenenoplagen haalden en erg vaak vertaald werden. Ondanks een onzes inziens in menig opzicht verkeerd, en een nu ook in menig opzicht door de tijd achterhaald, inzicht brachten deze boeken wel veel mensen tot nadenken en kwamen er velen door tot bekering.

De sleutel, die zijn boeken beheerst, is de leer van de opname VOOR de grote verdrukking. De Heer zou Zijn gemeente zeer onverwacht als bij toverslag weghalen van de aarde. Stellig wordt beweerd dat de Heer zijn gemeente vóór de grote verdrukking ophaalt. Dit wordt gezien als de evacuatie van de gelovigen, voordat de grote wereldbrand in de eindtijd losbarst.

Dezelfde leer is aan de orde bij de uiterst populaire romanserie *'De laatste bazuin'* van Jenkins en La Haye, die helemaal geënt is op de gedachtegang van een opname van de gemeente VOOR de grote verdrukking. Vooral door jonge mensen worden deze dramatische romanseries als 'zoete koek' geslikt, waarbij miljoenen christenen opeens - in een ondeelbaar (*atomos*) ogenblik - op spectaculaire wijze verdwenen zouden zijn van de aardbodem. Er zou sprake zijn van een 'geheime opname', die buiten de gelovigen niemand op aarde in eerste instantie merkt, terwijl de Bijbel het heeft over **'het roepen van een aartsengel'** en **'het geklank van een bazuin'** (1 Tess. 4:16), dat is bepaald niet in stilte.

Nadien hebben La Haye en Jenkins een serie voor kinderen uitgegeven onder de titel *'De laatste dagen'*, waarin zij opnieuw hun fel gekleurde eindtijds scenario in fictievorm verspreiden. Ook deze boeken gaan als 'zoete broodjes' over de toonbank. Bedenklijk is dat het evangelie van de angst en dreiging een grote plaats krijgt in dit soort boeken en dat het evangelie van de ontwikkeling naar het positieve doel van God veel te weinig aan bod komt. Deze roept ons immers **'door zijn heerlijkheid en macht'** (2 Petr. 1:3). Het boekje *'Verdwenen'* gewaagt van enorme kettingbotsingen, neergestorte vliegtuigen en aan de grond gelopen schepen, omdat er dan plotseling mensen 'weg' zijn van de aarde, terwijl hun kleren achterbleven... Arme kinderen die dergelijke eindtijttaferelen ter lezing krijgen aangeboden, waarbij de levende hoop van het evangelie niet of nauwelijks uit de verf komt. Ook bestaan er stickers voor in de auto: *'U rijdt mee op eigen risico, na de opname is deze auto zonder bestuurder.'* Dan zou de auto dus in de prak gereden worden, waar iemand misschien altijd zo zuinig op is geweest. Wij zouden dan als gelovigen voor anderen de oorzaak worden van een opname in het ziekenhuis, of een opname richting kerkhof. Dat zou wel heel vreemd en absurd zijn en niet getuigen van naastenliefde. We denken ook aan films als *'Like a thief in the night'*, gebaseerd op de opname voordat de grote verdrukking losbarst, en *'Left behind' 1 en 2*, waarin de gelovigen

worden weggerukt en alle anderen op aarde achtergelaten zullen worden.

Nog enkele voorbeelden van de opname vóór-visie

Ook bestaat er een boekje *'Opeens ben ik weg'*, geschreven door Steven Verhorst dat neergelegd kan worden voor degenen die op aarde achterblijven als de gelovigen van de aarde verdwenen zijn. Dit boekje gebruikt steeds de uitdrukking 'dat Jezus de gemeente komt *ophalen*, om met Hem naar de hemel te gaan', waarvan we kunnen opmerken dat dit een term is die de Bijbel niet gebruikt. Ook zegt het geschriftje dat we 'voor eeuwig in de hemel bij Hem zullen zijn' zonder aandacht te besteden aan de taak die de gemeente nog wacht in het vrederijk - dat bedeeft men echter toe aan Israël - en op de nieuwe aarde.

De evangelische tv-zender Family 7 verkondigt naast nuttige programma's helaas ook veel van de natuurlijke Israëlleer en de opnameleer en dat wordt onverbloemd gepropageerd. Zij promoot deze leringen, terwijl er voor andere eindtijdvizies geen ruimte (b)lijkt te zijn.

Bijbelleraar Wim Grandia heeft 40 studies in het land gehouden over het boek Openbaring, 40 studies over het boek Daniël en daarna 6 studies over de Tessalonicenzenbrieven. Hij heeft de studies neergelegd in twee boeken: *'Zie, Ik kom spoedig'* en *'De tijd van het einde.'* We hebben respect voor de grote ijver van onze broeder. Maar het probleem waar we tegenop lopen is dat hij als uitgangspunt van uitleg de leer van de opname van de gemeente vóór de grote verdrukking heeft en ook de natuurlijke Israëlvizie, inclusief herbouw van een aardse, stenen tempel, enzovoort. Ondanks de goede bedoelingen van Wim Grandia wordt massa's christenen een eindtijdvizie voorgeschoteld die naar onze overtuigingen gebaseerd is op verkeerde vooronderstellingen.

Neem geen eindtijdeleer klakkeloos aan, maar toets!

Het is aan te bevelen dat al deze christenen die dat (soms bijna klakkeloos) overnemen eens zouden willen nagaan en onderzoeken of er niet een beter en vooral ook *bijbelser alternatief* is dat getuigt van een *geestelijke visie* op de eindtijd.

Daarom willen we aandacht besteden aan de controversiële opnameleer die ons kan mis leiden en daarbij - in deze korte serie - dat bijbelse alternatief uiteenzetten (*wordt vervolgd*).

LIEDEREN om te luisteren of mee te zingen

Door Henk Verbeek

De lente staat weer voor de deur. Het nieuwe leven komt tevoorschijn, een leven dat groeit en bloeit en frisse geur verspreidt. Wij hebben ook een nieuw leven ontvangen door ons geloof in Jezus Christus. Gereinigd en geheiligd, apart gezet voor God. Ook in ons is die groei gaande, een groei tot volkomenheid. Laten we die geur van Christus verspreiden waar we ook zijn, in wat we ook doen. In een paar Kapelklanken is er ook sprake van dat nieuwe leven:

[Lied 140](#) (Zing en juich tot eer van Jezus) - Opgewekt tot een nieuw leven zijn wij nu van Gods geslacht, [Lied 221](#) (Een naam vol macht) - Uw naam, Heer Jezus, gaf mij nieuw leven. En twee Schakelliederen over een leven in het licht: [Schakel 48](#) - Zing nieuw stralend Leven en [Schakel 60](#) - Laat mijn leven zijn vol van zonneschijn.

OPENBARING IN VOGELVLUCHT (12) SAMENVATTING

Door Toon van den Hoorn

Inleidend: Openbaring 1:1-3

Het boek Openbaring bevat *de openbaring van Jezus Christus*. De volledige ontsluiting van wat Jezus Christus met zijn gemeente gaat doen. Het is een profetisch boek. Daarom is het nodig deze dingen uit te leggen, *opdat wij de woorden die in het boek staan begrijpen*. Opdat wij deze woorden bewaren, dat is er naar leven. Openb. 1:3: **Zalig die voorleest, hoort en bewaart**. Merk hierbij op: *er komt een zaligheid naar jou toe*. Je gaat heerlijke dingen verstaan. *De volle openbaring* van de Heer Jezus Christus in de zijnen.

Veel mensen hebben angst voor het boek Openbaring. Dat komt omdat *alle reacties van de duisternis* - op elke stap die Jezus met zijn gemeente doet - beschreven staan. Raak echter nooit geïmponeerd door het rijk der duisternis. *Wees helemaal betrokken bij wat Jezus aan het doen is*.

Jezus en zijn zonen: uitvoerders van Gods plan

Dit hele gebeuren, waar we mee bezig zijn, vindt plaats

in mensen. Het gaat om de gemeente. **Het is een openbaring van Jezus Christus aan zijn dienstknechten** (Openb. 1:1). God gaat voorop in deze heerlijke ontwikkeling. Hij werkt. Hij heeft een plan. Hij voert het uit door zijn Zoon Jezus Christus. *Jezus Christus voert het uit door zijn zonen, door zijn gemeente*.

De Heer bepaalt zijn acties en satan reageert erop

Al het andere zijn reacties daarop. Satans acties zijn reacties, tegen de werking van God in. Zodra Jezus zich openbaart, gaat hij tegen Jezus in. Zodra de gemeente zich openbaart, gaat hij tegen de gemeente in. De gemeente komt tevoorschijn. De vijand komt daarop af en komt dus eigenlijk altijd te laat. De overwinning staat bij voorbaat vast. God bepaalt de zaken. Jezus heeft de zaken in handen. Het loopt Hem nooit uit handen. Iedere actie van Jezus is een nieuwe verrassing voor de vijand.

Een boekrol met zeven zegels verzegeld

Daarin staat dit hele proces beschreven. Jezus aanvaardt deze boekrol. Hij aanvaardt Gods plan, openbaart dat, voert dat dus uit.

Hij opent de zegels. Hij doet het proces verder voortgang vinden. *Elk zegel duidt op een deel van dat hele proces*. Hoe meer zegels er open zijn, des te meer er mogelijk is van dat proces in levens van mensen.

Die zegels mogen *ook voor ons helemaal opengaan*. Wij krijgen er voor ons leven zicht op. We gaan ernaar leven.

Wat al mogelijk is in het eerste t/m het zesde zegel

We gaan even langs alle dingen die er bij de opening van die eerste zegels tot en met het zesde zegel al mogelijk zijn.

- **1^e Zegel**. Het is mogelijk te geloven in Jezus Christus. Het is mogelijk deel te krijgen aan Hem, om de vergeving van je zonden te beleven. Jezus Christus maakt dat mogelijk. *Hij trekt als de ruiter op het witte paard* (Openb. 6:2) uit overwinnende en om te overwinnen. Mensen kunnen met God verzoend worden. Mensen kunnen werkelijk in een nieuwe relatie met Hem komen. Het is mogelijk in eigen hemel *met Hem uit te trekken overwinnende en om te overwinnen*.

In de beschrijving van het tweede, derde en vierde zegel (Openb. 6:3-9) zie je de reactie van de vijand:

- **2^e Zegel**. Hij sticht verwarring en gaat te werk als grote leugenaar: **de ruiter op dat rode paard**. Hij zorgt ervoor in jouw leven dat je het woord (*preek/bijbel lezen*) niet verstaat en dus ook niet doet. (*bidden/vernieuwing*).

- **3^e Zegel.** Een ruiter op een zwart paard komt daarachter aan. Is eigenlijk een vervolg in hemels van mensen. Ze krijgen weinig woord naar binnen, ze beleven heel weinig met de Heer. Ik beleef, ervaar zo weinig, zegt iemand.
- **4^e Zegel.** Hierna komt een ruiter op een vaal paard. Occulte machten, die hun beslag proberen te krijgen in het leven van gelovigen.

Tezamen ontnemen deze ruiters het zicht op de werkelijkheid van Jezus Christus. Tezamen creëren zij in de gemeente van Jezus Christus een Babylonische situatie (verwarring, onduidelijkheid).

- **5^e Zegel.** Ondertussen zijn er de heiligen onder het altaar (Openb. 6:9) **Zij roepen uit:** hoe lang nog Heer? Als het vijfde zegel in je hemel open gaat, dan heb je het verwachtende, maar tevens het smekende in je gebedsleven: hoe lang nog Heer?
- **6^e Zegel: 6 verschijnselen** (Openb. 6:12-14).

Er komt een hele verschuiving van denken.

- **Een aardbeving.** Alles wat zich in die Babylonische situatie eeuwenlang heeft vastgezet in het denken van mensen moet opzij. Dan zie je het nieuwe en ga je dat gestalte geven. Doop in de heilige Geest, vervulling in de heilige Geest, zicht op de leer van het koninkrijk van God. Zo kan Jezus verder!
- **We zien nu: elke zonsverduistering in ons kan ophouden.** Het is mogelijk het werk van de vijand volledig te ontmaskeren, af te breken. Het is mogelijk volledig zicht te krijgen op de werkelijkheid van Christus.
- Je gaat leven als Christus en niet slechts als ingeschreven lid: **de maan wordt niet langer bloed.** Het zaad brengt iets tot stand in ons hart. De vrucht ontwikkelt. Het woord werkt in dit stadium op ons in *als winterregen*: Gods woorden komen naar binnen. Ze doen je wat. Je bent er blij mee. Je raakt erdoor verkwikt, versterkt. Je gaat er alles mee doen. Je merkt: **het komt me uit handen.** De volledige vrucht is nog niet openbaar, maar er is wel rijpheid.
- Dan **komt er een harde wind.** De sterren van de hemel vallen op de aarde. Dus sommige onrijpe vruchten vallen af. *Het is de bedoeling dat jij aan de tak blijft zitten*, dat je bij de gemeente blijft, dat je je *contact met de bron* onderhoudt. In je gebedsleven, in je vernieuwing. Dan kan die wind schudden, maar jij houdt vast en rijpt verder.
- Je komt weleens momenten tegen, dat het voor

jou als het ware even onduidelijk wordt. **Jouw hemel lijkt terug te wijken als een boekrol.** Dat is een signaal voor jezelf om te zeggen: Heer, ik wil dat ik het zie, dat de boekrol voor mij verder opengaat.

- Dan is het ook mogelijk om **alle berg en eiland** van zijn plaats te rukken, zodat je zicht hebt en verder komt in je leven met de Heer.

Het 7^e Zegel

We stonden met elkaar ook stil bij wat er nodig is om dat 7^e zegel te openen. De 6 zaken van de tussentijd.

- Allereerst: **ingaan in de rust.** Dat half uur stilte waar het zevende zegel mee begint. Die inwendige stilte, die in jouw hart, jouw binnenkamer mag zijn. Daarin kan de Heer verder gaan. Dan kun je vrede ervaren in de strijd. Stilte in de storm.
- **Toebereiding.** Wij bereiden ons toe, heel bewust. Op alles wat de Heer nu gaat doen. De intense gemeenschap met Jezus Christus, waarbinnen vrede en voorbereiding is.
- **Dat dringt ons tot gebed en aanbidding.**
- We bemerken ook dat het gepredikte woord *meer en meer werkzaam is als late regen.* De late regen werkt nu aan op het volkomen worden van de vrucht in ons leven. **En dat te midden van hagel en vuur.**
- *We komen tot een innerlijke houding van een en al gewilligheid:*
- *Zo doorstaan we de weeën.* Te midden van dit alles is de Heer bezig **in ons midden het 7e zegel te openen.**

Houd de volgorde in de gaten. De Heer werkt. De vijand komt te laat. Wees blij met wat de Heer bezig is te doen. Geen paniek. Zekerheid. Vasthouden. Als wij nu met de Heer doorgaan, **zal er een einde komen aan het verbrijzelen van de macht van het heilige volk** (Daniël 12:7). **Hetgeen bereikt is, in dat spoor verder** (Fil. 3:16).

Dan willen we een heel duidelijk geluid laten horen. Het 7e zegel **spreekt over bazuinen die geblazen worden.** Die kondigen steeds een volgende fase aan. Wij zetten heel **duidelijk die bazuin aan de mond. We laten een duidelijk geluid horen in de geestelijke wereld. Zo dringen we de vijand terug,** net zo lang tot hij in zijn eigen zwaard valt.

Het eerste hoogtepunt in het 7e zegel is *de openbaring van de zonen van God.*

In het boek Openbaring wordt de meeste aandacht gevraagd voor het zevende zegel. De Heer vraagt daar nu de grootste aandacht voor in zijn gemeente. *Als wij de dingen die weldra moeten geschieden willen*

verstaan, dan dienen wij hier onze aandacht op te vestigen. Dit betekent dat wij ons moeten inzetten om inzicht te verkrijgen in deze dingen.

Als wij ons daarvoor beschikbaar stellen, en de Heer de mogelijkheid willen geven zijn werk in ons af te maken, dan zijn wij zalig. Er zullen dan dingen gaan gebeuren in ons leven die wij eigenlijk niet voor mogelijk houden! (wordt vervolgd).

[19960131-2368a-TvdH-samenvatting op1-11-\(op12\)](#)

[Overzicht studies Openbaringen](#)

[Schema zevende zegel Openbaring](#)

MISVERSTANDEN OVER DE ZGN. 'VERVANGINGSLEER' ONTZENUWD!

Door Piet Guijt

Inleiding

Onlangs kwam ik bij toeval het laatste nummer (november 2022) van het tijdschrift *Charisma* tegen. Daarin stond een artikel van ds. Oscar Lohuis met de kop: "De vervangingsleer onmaskerd: De Kerk is NIET het nieuwe Israël".

Het artikel bevat een mengeling van waarheid en misvattingen, en daaruit wordt een conclusie getrokken die in strijd is met wat Gods Woord in essentie bedoelt te verkondigen. Omdat deze misleiding door het mengen van waarheid en misvatting helaas nog steeds actueel is, wil ik in onderstaand artikel een en ander ontzenuwen.

Interpretatie 'vervangingsleer'

Volgens Oscar Lohuis houdt wat hij abusievelijk de *vervangingsleer** noemt, in "dat Israël het volk van God was tijdens het oude verbond, maar dat sinds het ontstaan van de Kerk (lees: sinds Pinksteren) alleen de kerk (lees: de universele gemeente van Jezus Christus) het volk van God is. De Kerk/Gemeente heeft Israël vervangen en sindsdien heeft God geen speciale relatie of bedoeling meer met het oude volk Israël".

Lohuis is het met deze 'leer' niet eens en hij wijst op Rom. 9:4 waar Paulus schrijft: **"immers, zij zijn Israëlieten, hunner is de aanneming tot zonen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de erediens en de beloften"**. Maar broeder Lohuis ziet over het hoofd dat Paulus vanuit zijn **"grote smart en voortdurend hartzeer"** (Rom. 9:2) over zijn volksenoten die Jezus Christus (nog) niet als hun Messias herkennen, hen erop wil wijzen dat *die voorrechten geen enkel nut hebben* als de Joden de vervulling van dat alles in en door Jezus *niet* aannemen. En tevens geldt nu een beter verbond, dat berust op betere (geestelijke) beloften, waarvan Jezus de bemiddelaar of tussenpersoon is (zie Hebr. 8:6). Daardoor kunnen we de duidelijke conclusie trekken dat al deze zaken niet van toepassing kunnen zijn op een natuurlijk (ongelovig) volk, maar wel op een geestelijk volk, dat bestaat uit Joodse en niet-Joodse gelovigen die vervuld zijn met Gods Geest: de gemeente van Jezus Christus!

De inhoud van Gods trouw

Voorts wil ds. Lohuis met bijv. Jeremia 31:37 erop wijzen dat God trouw is aan Zijn Woord. Inderdaad is God trouw, maar bedacht moet worden dat Hij alleen trouw kan en zal zijn aan Zijn Woord *wanneer* mensen (Joden en niet-Joden) Zijn Zoon Jezus Christus als Verlosser *aannemen*. Want Jezus is de door God aangewezen Drager van al Gods beloften zoals we kunnen lezen in 2 Korintheërs 1:20: **"Want hoevele beloften Gods er ook zijn, in Hem is het: Ja; daarom is ook door Hem het: Amen, tot eer van God door ons"**. En: **"Wie van Christus zijn, zijn zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen"** (Gal. 3:29).

Zij zijn Gods toekomstige uitverkoren volk. God blijft uiteraard trouw aan al Zijn beloften, en het is daarom een ernstige misvatting van Lohuis, om aanhangers van wat hij ten onrechte de 'vervangingsleer' noemt, te verwijten dat in hun visie God onbetrouwbaar zou zijn.

Denkfout

Lohuis' misvatting is m.i. een gevolg van een fundamentele denkfout die hij maakt (en helaas ook vele andere christenen). Hij beseft te weinig dat met de komst van Jezus *een wezenlijk nieuwe fase* in Gods reddings- en heilsplan is gekomen, en dat mensen alleen door geloof in Jezus en door wedergeboorte (met God als Vader) kunnen komen in Gods Koninkrijk, zoals Jezus in Joh. 3:3,5 aan Nicodemus uitlegt. Kortom, de geestelijke wereld wordt door Lohuis kennelijk buiten beschouwing gelaten.

In de geestelijke wereld gaat het niet meer om natuurlijke afstamming.

In de geestelijke wereld is *aardse etniciteit of natuurlijke afstamming niet meer relevant*, want ieder die door geloof in Jezus in Gods Koninkrijk is gekomen, heeft exact dezelfde *hemelse Vader*! Het gaat in het nieuwe verbond om één groot huisgezin en volk van God, de gemeente van Jezus Christus. God is Geest, en Hij wil door de heilige Geest gemeenschap hebben met de geest van Zijn kinderen. Al Gods kinderen (wedergeboren Joden en niet-Joden) vormen *“een koninklijke priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht”* (1 Petr. 2:9). Dit kan je toch geen vervanging noemen, maar dit is vervulling van Gods beloften (vergelijk Ex. 19:5-6).

Toekomst voor één bijzonder etnisch, natuurlijk volk?

Lohuis houdt echter ten onrechte vast aan een toekomstige plaats in Gods heilsplan van het etnische volk Israël als zodanig, maar de nieuwtestamentische kernvraag is: *wie in Jezus gelooft als Zoon van God, zonder Wie iemand niet met God verzoend kan worden!* Uiteraard vergeet God het volk Israël niet, en ook andere volkeren niet. Immers elk volk wordt door God geliefd: *“Want Hij had de hele wereld zo lief, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat EENIEDER, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe”* (Joh. 3:16).

En wie gelooft én gedoopt is in de Geest van God (zie 1 Kor. 12:13) zal deel zijn van de nieuwtestamentische gemeente van Jezus Christus, *een pijler en fundament der waarheid* (1 Tim. 3:15), door middel waarvan *aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden* (Ef. 3:10). Bovendien, in de gemeente groeien de zonen van God op die worden *geleid door de heilige Geest* (Rom. 8:14, NBG-vert.), en *de schepping wacht met reikhalzend verlangen op het openbaar worden van die zonen Gods* (Rom. 8:19, NBG-vert.). Gods plan loopt nu via de gemeente (waarin ook wedergeboren Joden!) van Zijn Zoon Jezus Christus. Daarom is een apart plan met (de gelovige rest van) etnisch Israël niet meer nodig. En dat heeft niets te maken met een vermeende verwerping van etnisch Israël (bijv. om wat zij met Jezus hebben gedaan), maar met een nieuwe fase in Gods heils- en herstelplan voor de wereld en schepping.

Antisemitisme is afschuwelijk

Helaas is in de loop van de kerkgeschiedenis een afschuwelijk antisemitisme ontstaan, mede omdat men

‘de Joden’ verantwoordelijk hield voor de moord op Jezus, terwijl het slechts enkele honderden Joden betrof die door de religieuze leiders waren opgehitst. Bovendien, *alle mensen zijn zondaars* en verantwoordelijk voor het sterven van Jezus.

Twee zaken niet door elkaar haspelen

Helaas maakt ook Oscar Lohuis de vaak voorkomende fout door twee zaken niet goed te onderscheiden. *Enerzijds* het feit dat de religieuze leiders van Israël Jezus verwierpen en Hem veroordeelden tot de kruisdood. Dat nu was juist Gods reddingsplan voor de vergeving van onze zonden en voor ons eeuwig behoud! Maar *anderzijds* is het feit dat vele Joden Jezus nog steeds niet als de door God beloofde Messias en Verlosser zien en erkennen, helemaal niet Gods bedoeling. Want *Hij wil dat allen* - ook zij - *tot erkenning der waarheid komen* (1 Tim. 2:4).

Aan wie de OT-ische profeten schreven...

Ds. Lohuis wil er nog op wijzen dat ook het nieuwe verbond met Israël is gesloten. Hij noemt de bekende tekst Jeremia 31:33 waar staat: *“Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des HEREN: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn”*.

Hier blijkt duidelijk dat de OT-ische profeten *geprofeeterd hebben over de voor óns* (de gemeente) *bestemde genade!* (1 Petr. 1:10-12; zie ook Ezechiël 11:19 en 36:26). *We kunnen dan ook duidelijk zien dat deze beloften aan ons, als gemeente, gericht zijn en in ons worden gerealiseerd.*

Het nieuwe verbond is voor wie deelhebben aan Zijn bloed

Niemand ontkent dat de verbonden met Israël zijn gesloten. Belangrijker is de vraag *voor wie* het verbond van Gods genade in Christus bedoeld is, dat is: *het nieuwe verbond in Mijn bloed* (1 Kor. 11:25). Dat is namelijk bedoeld voor de gehele (verloren) mensheid, en dat is dus meer dan Zijn verbond met Israël, dat daarvan alleen een tijdelijke gestalte of voorafschaduw was. En *de facto* is het verbond alleen *van toepassing* op Joden (en niet-Joden!) die Jezus Christus als hun Verlosser hebben aangenomen en de heilige Geest hebben ontvangen! Dan hebben ze een nieuwe geest in hun binnenste!

'Vloeken wij in de kerk?'

Gaan we tot slot weer terug naar de hierboven door Lohuis genoemde uitspraken. Allereerst: *"God heeft geen speciale relatie of bedoeling meer met het oude volk Israël"*.

Ook al zal dit voor ds. Lohuis 'vloeken in de kerk' zijn, toch is die uitspraak *volledig in overeenstemming met het Nieuwe Testament*. En dat heeft niets te maken met een vermeende verwerping van het volk Israël naar het vlees, maar met de *slotfase in Gods heilsplan*. Trouwens het hele Nieuwe Testament is gericht op het plan dat God met de gemeente heeft, namelijk dat uit haar *de zonen van God openbaar worden, naar wie de schepping met reikhalzend verlangen uitzielt* (zie Rom. 8:19, NBG-vert.).

Lohuis meent dat er twee volken van God bestaan...

En dan nog deze uitspraak van Osacar Lohuis: "Israël was het volk van God tijdens het oude verbond, maar sinds het ontstaan van de Kerk (PG lees: de komst van Jezus en de uitstorting van de heilige Geest) is alleen de Kerk (PG lees: gemeente) het volk van God".

Anders dan Lohuis meent (dat er twee volken van God - Israël en de Kerk - zijn, PG), is ook deze uitspraak volkomen juist, want de gemeente bestaat uit wedergeboren en dus geredde met Gods Geest vervulde *Joden en niet-Joden* die, *zonder enig onderscheid tussen hen*, delen in al Gods beloften, en dus in niets tekortkomen.

Joden en niet-Joden door geloof geënt in de edele olijf

En als we kijken naar de *metafoor van de edele olijfboom* die het geheel van verlorene Joden en niet-Joden voorstelt, dan zien we hen *naast* elkaar geënt, dus is er geen sprake van vervanging, maar van *één nieuwtestamenteisch volk van God*.

Een natuurlijk, aards verstaan van de Schrift

Dat ds. Lohuis en helaas vele anderen dit helaas (nog) niet (in)zien, komt doordat men door een verkeerd, ongeestelijk verstaan van de Schrift nog steeds vasthoudt aan het vermeende belang van de aardse etniciteit van het oude verbond en niet aan de *geestelijke werkelijkheid in Christus* onder het veel *betere* nieuwe verbond in het bloed van de beloofde Verlosser Jezus Christus.

Conclusie

Wat Oscar Lohuis per abuis als onjuist wil ontmaskeren, is juist datgene wat het Nieuwe Testament aangeeft en bedoelt!

Appendix

* Van 'vervanging' kan om twee redenen geen sprake zijn. De gemeente als geestelijke entiteit kan per

definitie nooit een etnisch volk, in dit geval Israël, vervangen. Immers, het volk Israël als zodanig bestaat gewoon nog steeds en is dus niet vervangen. Bovendien, van *vervanging* kan alleen sprake zijn als het gaat over een verandering *binnen eenzelfde context*.

Wat door ds. Lohuis (en vele christenen) helaas niet wordt gezien (of wellicht beter: onderschat), is dat na het lijden, sterven en opstaan van Jezus Christus er een *volkomen nieuwe situatie en context* is ontstaan. Het *Koninkrijk van God* is nabijgekomen (zie de evangeliën van Mattheüs, Markus en Lukas) en volgens Joh. 3:5 kan een Jood en een niet-Jood alleen in dat Koninkrijk binnengaan door wedergeboorte (van boven geboren worden, met God als Vader, een zaak van de *geest*; en *waarbij etniciteit geen enkele rol speelt*), en *dat door persoonlijk geloof in Jezus Christus*, het Lam van God. Alle Joden en niet-Joden die Jezus als hun Verlosser en Heer hebben aangenomen, zijn kinderen van God (Joh. 1:12) en vormen met elkaar het nieuwtestamenteische volk van God.

Het Oude Verbond is voorbij, het betere Nieuwe Verbond in het bloed van Christus is gekomen. Het Oude Verbond, waarin het etnische volk Israël tot aan Christus een bepaalde, tijdelijke taak had, is *voorbij en voor verouderd verklaard* (Hebr. 8:13).

Met en na de komst van Jezus is een tweede en laatste fase in Gods heilsplan gekomen (Hebr. 8:6) waarbij het *beslissende kenmerk* niet meer etniciteit (i.c. de Joodse) is maar *wedergeboorte*. *Dit is géén zaak van vervanging* maar heeft te maken met de overgang (dankzij het door Jezus' overwinnen van de dood!) naar een volkomen nieuwe orde in de door God bedoelde nieuwe en slotfase in Gods heilsplan voor de gehele mensheid.

DE DAAD BIJ HET WOORD:

WAT BETEKENT HET DAADWERKELIJK EN CONSEQUENT VOLGEN VAN JEZUS? (3)

Door Pieter van Berkel

Christus daadwerkelijk navolgen is liefhebben en... met bewogenheid omzien naar elkaar

In de vorige bijdragen van december en januari konden we lezen *waarom* het *serieus* volgen van Jezus zo belangrijk is. *Hoe* dit mogelijk is geworden door de doop in water en Geest. En... *waarom* de Heer ons steeds weer opnieuw wijst op *hoe* we dit *onze natuur* kunnen laten worden, zodat Hij *in ons zichtbaar kan worden* en hierdoor ook in onze eigen lokale gemeenten en

daarbuiten. Als we God en Jezus dus heel bewust en consequent zoeken en... verweven raken met Hen dan zullen automatisch hun beeld - dat is hun karakter, eigenschappen - zichtbaar worden in ons persoonlijk leven. Ik zie dit als een wederkomen van de Heer in ons. Immers Hij wordt daardoor zichtbaar in ieder die dit bewust najaagt.

Met deze bijdrage leg ik daarom opnieuw mijn denken neer aan ieder die dit leest. Het is dus geen in het cement gegoten verhaal; in de zin van: "zoals ik het zie zo is het." We zijn samen op weg toch en moeten nog zoveel leren. Ik wel tenminste. *Johannes 15:12 Orthodox Joodse bijbel (Engels-Nederlands). Dit is mijn opdracht, dat u liefde heeft voor elkaar zoals ik liefde heb voor jullie.* Christus daadwerkelijk navolgen is dus liefhebben, aandacht hebben voor je broeder en zuster en...met bewogenheid omzien naar elkaar; ondanks verschillen, ondanks gedrag dat je misschien tegenstaat. *Er op gericht zijn* mensen te bevrijden van hun vijanden, zodat hun innerlijke mens geheeld kan worden.

Dan functioneer je als priester. Dát is het karakter van God en Jezus zichtbaar maken in je zelf en jouw plaatselijke gemeente. Hoe kan ik zeggen een relatie met God en Jezus te hebben terwijl ik dit voorbeeld van Jezus hierin *niet* navolg en... er ook niets aan doe om dit te veranderen? Is deze opdracht makkelijk? Nee want ons gevoel bepaalt nog zo vaak hoe we spreken en handelen. Dit kan alleen maar écht veranderen als we heel bewust en consequent *leren* wandelen met God en Jezus.

In mijn hart wil ik het niet en toch gebeurt het soms

1 Korintheërs 13 spreekt over het grootste gebod "de liefde". God is de liefde. De vraag is echter... **bén** ik zelf óók liefde. Is en wordt Gods natuur ook mijn natuur? Ik bedoel hiermee, *praktiseer* ik liefde naar mensen om mij heen. Liefde *zijn*, gaat met vallen en opstaan. Ik betrap mij er soms op dat ik daarin nog wel eens tekort schiet. Waarom? Ik voel dan mijn ongeduld en soms ook wel irritatie naar mensen. Op het moment, dat ik mij dát realiseer, breng ik dit direct bij de Heer en vraag Hem mijn verkeerde houding te vergeven. In mijn hart wil ik dit helemaal niet en toch... gebeurt het soms. Paulus zegt in Romeinen 7:15 Canisius vert.: *Immers, ik begrijp er niets van, wat ik doe: want ik doe niet wát ik wil, maar ik doe juist wat ik verfoei.* In vers 17 zegt hij: *maar*

dan doe ik het niet meer, maar de zonde die nog in mij woont.

Paulus trapte er ook nog wel eens in. Anders zou hij dit niet zeggen. Echter tussen het goede dat Paulus wenst en het kwade dat hij doet, *trekt hij een grens: het is de scheiding tussen* het licht waarin hij wandelen wil, en... de duisternis waarin hij leeft, *en de scheiding tussen* de gerechtigheid waarnaar hij verlangt (hongert en dorst) en... de ongerechtigheid die hij doet. (*citaat uit de Romeinenbrief van br. v.d. Brink*).

Deze hartsgesteldheid was basis voor zijn overwinning. Dit wil ik ook vlees laten worden in mijn leven elke dag. Die zonde voelt soms aan als een doorn in het vlees en... misschien is dat ook wel bij heel veel broeders en zusters het geval. Het is mijn diepste verlangen alle druk en pressie nog meer te leren weerstaan en zodoende volledig vrij te worden. Dit is mogelijk voor ieder die dit wil, maar kan alleen werkelijkheid worden door serieus en consequent je persoonlijke relatie op te bouwen met God en Jezus.

Dát doet je persoonlijk geestelijk gezag tegenover je vijanden groeien

Als we ons er bewust oprichten de liefde voor en aanvaarding van elkaar samen te praktiseren; ook al zijn we het niet altijd eens met elkaar, dan laten we aan de tegenstander zien wie we zijn in Christus. Dát doet je persoonlijke geestelijk gezag tegenover je vijanden groeien. Hij wil verdeeldheid. Wij willen eenheid in de Geest van God, die ons overtuigt van de waarheid en... inzicht geeft nietwaar?

Dit zou toch *de basis* moeten zijn of worden van onze wandel met God en Jezus? Ja.... we hebben al veel kennis opgedaan in de afgelopen jaren, maar wordt die kennis ook ómgezet in *wijsheid*? Paulus benadrukt in *Kolossenzen 2:3*, dat *de schatten van de wijsheid en van de kennis in Christus verborgen zijn*. Die kun je dus echt alleen maar krijgen als je heel bewust en consequent de Heer zoekt en... volgt. Wat is dan die wijsheid nu eigenlijk? Laten we dat eens wat meer vertalen naar de praktijk.

Wijsheid is o.a. een onberispelijk leven leiden

Wat is deze Goddelijke wijsheid dan eigenlijk? *Jacobus 3:17 HSV Maar de wijsheid die van boven is, is ten eerste rein, vervolgens vreedzaam, welwillend, voor rede vatbaar, vol barmhartigheid en goede vruchten, onpartijdig en ongeveinsd.* Dit zijn Gods karakter-

eigenschappen. Wijsheid is óók het vermogen om de kennis van Gods karaktereigenschappen praktisch toe te leren passen in je persoonlijk leven. Dat begint als eerste met *een rein en onberispelijk leven leiden*. D.w.z. dat we al het onreine dat op je afkomt, of waar je misschien nog aan vastzit heel radicaal en rigoureus uit moeten bannen. Onreinheid is een hele grote troefkaart van de duivel. Er zijn vele vormen van onreinheid, maar ik heb het in dit verband met name over seksuele onreinheid. Hij houdt mensen - jong en oud - hiermee in zijn invloedssfeer. Niet alleen de wereldse mens, maar juist ook volgelingen van de Heer zijn doelwit. Wereldwijd. Heel de maatschappij is er mee verzadigd. Helaas is dit ook bij veel christenen nog het geval. Hoe dat komt? Omdat ze dit oogluikend toelaten. Ze erkennen zelfs, dat het nog een rol speelt in hun leven, maar verdoezelen het en zoeken geen bevrijding. Een reden is bijv. omdat gemakzucht overheerst in hun leven of... het schaamtegevoel dat sterker is dan de drang naar bevrijding. Hierdoor vraagt men geen voorbede en blijft men hangen in die invloedssfeer van de onreine geesten. Daarom staat bij veel gelovigen de *geestelijke rem* op hun groei en ontwikkeling. Het gevolg is, dat deze mensen nooit overwinning en volledige bevrijding kunnen gaan ervaren en... daardoor Jezus ook niet daadwerkelijk en consequent kunnen volgen, zoals Hij dat zo graag wil.

Omdat mensen geen geestelijk gezag in de hemel hebben

Maar het gaat nog veel verder dan bovengenoemd voorbeeld. Met de doop in heilige Geest hebben we gezag gekregen. Toch kunnen veel mensen hun *geestelijk gezag* niet effectief in de hemel uitoefenen. Bijvoorbeeld: als we het één laten zitten dan heeft dat onmiddellijk ook consequenties op andere terreinen van je leven. Hoe kun je nou overwinnen over het één terwijl je het andere laat sudderen? Hierdoor wordt je persoonlijke gezag - dat je hebt door de doop in Gods Geest - aangetast. Om dit gezag van Gods Geest in jou echt te gaan ervaren in je strijd tegen je vijanden dienen we dus *heel radicaal alle* nog bestaande barrières (schansen en bolwerken, 2 Kor. 10:4-5) in onze levens af te breken. Dat moet je wel willen. Laat dit daarom ons gebed zijn: *Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, beproef mij en ken mijn gedachten. Zie of er bij mij een schadelijke weg is en leid mij op de eeuwige weg. Dat laatste vertaal ik voor mij zelf met: zodat ik volkomen vrij kan worden van al mijn vijanden. Psalm 139:23-24 HSV.*

Deze mensen hebben onze bewogenheid en liefde nodig

Een andere reden, dat bij mensen het gezag niet kan ontwikkelen, is als mensen geestelijk zwaar beschadigd zijn en de strijd niet in eigen kracht kunnen voeren. Deze mensen hebben onze bewogenheid en liefde nodig en wij hebben als taak hen te ondersteunen in hun geestelijke strijd. Kijk niet altijd meteen naar je voorganger, maar wij allen mogen ook hier als priester gaan fungeren. Hebben wij, ik daar ook écht oog voor? Vaak hoor je van mensen: 'het lukt me gewoon niet op bepaalde fronten overwinning te behalen'; 'Ze blijven me steeds lastigvallen' 'Wanneer houd het eens op', 'Ben er zo moe van' of zelfs: 'nou, ik heb er geen zin meer in.'

Meestal weet iedereen zelf wel welke vijanden dat zijn. Zit je midden in een persoonlijke strijd geef het niet op, vraag hulp in je gemeente. Schaam je niet, want daar komt de duivel mee om je tegen te houden. Zoek volkomen vrijmaking en ervaar genezing van je geest, ziel en lichaam, zodat je ook zelf jouw gezag kunt gaan leren uitoefenen in jouw hemel.

Win je gezag terug in jouw hemel

Jacobus 4:7 NBG 51 Onderwerpt u dus aan God, maar (tegelijktijd) biedt weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden.

Onderwerpen betekent: gehoorzaam zijn aan God, dicht bij God blijven. Dan... zal God dicht bij ons blijven. Het komt iedere keer dus weer op neer hoe belangrijk het is een persoonlijke omgang te hebben met God en Jezus. Zoek daarin dan eens *die wijsheid* in je binnenkamer en Hij... zál je openbaren wat er nog aan de hand is op andere terreinen/fronten van je leven zodat je daar ook mee kunt breken. *Win* je gezag terug in jouw hemel door Hem steeds weer te blijven zoeken en vanuit die omgang met God en Jezus *alles* wat nog negatief werkt in je leven openlijk ten toon te stellen en uit te bannen. Zijn we dan af van die prikken van de duivel? Nee, die strijd verlegt zich dan wel weer naar een ander front. Zolang wij hier op aarde zijn en onder de jurisdictie leven van het kwaad zullen we hiermee te maken hebben. Maar... onze strijd zal uiteindelijk *geen* gevecht blijven. We zullen kracht van God zien vermeerderen in onze persoonlijke levens. Dat zal resulteren in volledige overwinning op alle fronten die nog in ons leven een rol spelen. Echter... dat vereist inzet en bereidheid om Jezus daadwerkelijk te volgen in een persoonlijke omgang en zo helemaal verweven te raken met Hen.

Wijsheid is: vrede en goddelijke liefde uitstralen in je gemeente en daarbuiten

Ik vraag mijzelf altijd af welke indruk heb ik achtergelaten bij de mensen die ik spreek.

Zo toets ik mij zelf iedere keer weer opnieuw. Heb ik Jezus door mij heen laten zien of... is mijn eigen, onvolkomen natuurlijke karakter en mijn menselijk gevoel nog dominant. Als dat zo is, dan krijg je dus situaties waarbij je de één wel mag en de ander niet.

Sommige mensen - *christen of niet* - hebben van nature een zachtaardig en open karakter en zijn aangenaam in de omgang. Sommige mensen - *christen of niet* - zijn weer gesloten en moeilijk benaderbaar en niet aangenaam in de omgang. Dat zal iedereen wel tegenkomen denk ik, ook in je eigen lokale gemeente. Wat is dan het verschil tussen iemand die met God wandelt en iemand die dat niet doet terwijl ze beiden zachtaardig en prettig in de omgang zijn; sterker: nog goede, natuurlijke mensen zijn?

Gods karakter werd het karakter van de mens

God heeft bij de schepping Zijn karakter- eigenschappen in de mens gelegd (naar Zijn beeld geschapen) die op dat moment de eigenschappen werden van de mens. God wilde, dat de mens - Zijn bedoelde partner - die eigenschappen in een persoonlijke omgang met Hem verder zou ontwikkelen. Dat stagneerde. Dat wil echter niet zeggen, dat vanaf de zondeval elk menselijk wezen slecht werd. Gods genade bleef en blijft nog steeds over de mensheid. Daarom zijn er ook nu nog veel goede, natuurlijke mensen die zich *niet* bewust overgeven aan het kwaad. De mens is van nature *goed toch*? Zij zijn **“de mensen die naar de gelijkenis van God geschapen zijn”** (Jak. 3:9b). Nou, dat komt hier dan tot uitdrukking. Deze mensen laten in hun omgang met anderen - zonder het te weten - de door God in de schepping gelegde, dus meegekregen goddelijke karaktereigenschappen zien. Ze zijn daarom goed en zachtaardig, vaak enorm behulpzaam en prettig in de omgang. Daar zouden sommige christenen nog wel een voorbeeld aan kunnen nemen.

Toch is een goed mens zijn niet genoeg. Ook zij zullen Jezus moeten aanvaarden om opnieuw tot God en tot wedergeboorte te kunnen komen.

God wil, dat wij allen Zijn karaktereigenschappen verder ontwikkelen

De ontwikkelde goddelijke karaktereigenschappen stijgen **vér** boven de menselijke eigenschappen uit. God

**“God wil, dat
wijzelf liefde
en vergeving
worden.”**

wil, dat wij allemaal **Zijn** karakter, **Zijn** eigenschappen verder ontwikkelen met als enig doel: *Dat wijzelf liefde en vergeving worden, dat wijzelf blijdschap worden, dat wijzelf behulpzaamheid worden, dat wijzelf barmhartigheid worden.* ten behoeve van onze naaste, broeder en zuster, of je ze nu wel of niet liggen. Als we dit bewust gaan praktiseren verander je zelf ook en daarmee ook je lokale gemeente. Gedachten zoals het elkaar niet liggen of elkaar niet aardig vinden, spelen dan niet meer. Op deze manier wordt de Heer zichtbaar in je en hierdoor ook in je (lokale) gemeente. Hij komt dan terug in ons en door ons. D.w.z. Hij wordt zichtbaar voor iedereen. Dat is mijn gebed voor jullie allen dat Christus zichtbaar wordt in ieder van ons.

Elke gemeente heeft zo zijn oneffenheden, onderlinge onenigheden. We laten ons nog te vaak verleiden door een misschien negatief-kritische houding toe te laten. Dat lost niets op. Je vergiftigt alleen jezelf er maar mee. *Wat is de oplossing voor al die verschillen?* Jezus daadwerkelijk en consequent volgen zoals Hij dat wil en zo doende Zijn (weder)komst in ons bespoedigen.

Ten slotte één praktisch voorbeeld

Hoe kun je in de praktijk dan Gods karakter door jou heen laten zien? Door alleen mooie woorden te spreken? Je lesje op te lepelen? Eén praktisch voorbeeld uit zovelen: *‘Vergeven.’* Waarom dit voorbeeld? Omdat vergeven voor veel mensen maar ook christenen vaak nog een heikel punt is.

God schenkt vergeving door Jezus. Maar God kan dat omdat Hijzelf *vergeving* is. Het is deel van Zijn goddelijk wezen. Het is Zijn natuur. Het gaat van Hem uit. God wil, dat ook wij zelf *vergeving worden*. D.w.z. dat het ons karakter, onze natuur wordt, zodat ware en gemeente vergeving óók van ons uitgaat. Je kunt dus nooit ware vergeving en gemeente vergeving schenken als je zelf niet *‘vergeving’* bent of... er naar jaagt. Je hoort het vaak: *‘vergeven kan ik wel, maar vergeten, nee dat doe of kan ik niet.’* Dit is een onoprechte vergeving en doet schade aan jezelf. Dit is niet de vergeving die uitgaat van God. Als je zelf vergeving bent of er naar jaagt vergeving te worden, dan gaat het net zoals bij God en Jezus ook van jou uit en... *vergeef je en... vergeet je*. Dat is de ware vergeving. Dit is mogelijk als we *daadwerkelijk en consequent Jezus volgen, zoals Hij dat zo graag van ons wil*. Wanneer we dit gaan doen, dan zul je zien dat er

verandering komt in jezelf en hierdoor in jouw eigen lokale gemeente verder tot bloei komt. Dan ben je een zuil in de tempel van God (Openb. 3:12). Dan functioneer je als een priester. Dan praktiseer je zoonschap.

In Hem verbonden!

'Al gebeurt er nóg zoveel in de wereld
en al lijkt de lucht soms grijs en grauw...
En al is er geweld om ons heen.... verdriet en pijn
dan tóch... blijf ik geloven in het wonder
dat U o, grote Gód... er voor ieder mens wilt zijn!'

'Al zijn er mensen... die soms verlangen naar de dood
en al is er om ons heen, nog zóveel nood...

Al lijkt de toekomst onzeker voor velen
dan tóch... blijf ik geloven in het wonder
dat U de mens wilt bevrijden... en hélen!'

'Want U laat uw grootheid zien, bóven alles
en uw majesteit en trouw dwárs... door alles heen!
Uw kracht en uw mácht zullen mensen verbazen
want uw licht zal schijnen voor iedereen,
voor harten die verbitterd zijn... en alléén...'

'Daarom is het leven het waard, om te léven met U
en zal uw liefde gezien worden... cóntinu!
En ook al lijkt de lucht soms grijs en grauw
dan tóch... blijf ik geloven in het wonder
dat U, o grote Gód... van ieder mens houdt!'

Hanny Laurita

MEDEDELINGEN

Uiterste datum indienen kopij is **op 15-04 voor no. 4 van jaargang 5, april 2026. Verschijning: in de laatste week van deze maand.** Met o.a. artikelen van Eljakim Nuijten, Zeina Bassa, Dick Tom, en de start van de kanttekeningen bij 2 Tessolonicenzen van J.E. van den Brink.

WEBSITES

die behulpzaam zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

<https://www.hoger-op.nl/gemeenten> (17x)

<https://www.hoger-op.nl/links> (13x)

COLOFON

Doel:

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven: Aan de samenbinding van gemeenten die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het volledige evangelie) willen uitdragen. Daarnaast geeft het impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei van jong en oud. We beogen de verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website.

Index en Trefwoordenlijst

Bijgewerkt t/m januari 2026

Redactie:

Jildert de Boer

E-mail: redactie@hoger-op.nl

Jan Azn. Leeghwaterstraat 6,
3841 KC Harderwijk (t/m 31-03-2026).

Jan van Nassaupark 91,
3844 BS Harderwijk (vanaf 01-04-2026).

Tel. 06-27269342

Vormgeving: Henk Verbeek

TEKST HOGER-OP MOEILIK LEESBAAR?

**Maak de tekst groter
door je wieltje te rollen.
Dus Control + wieltje.**

